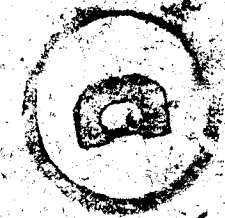

செந்தமிழ்
தொகுதி xxxiii Nov-Dec 1935

OL
23m211, NC304
N35.33.1
215045

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

19 NOV 1935

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தொழும்புள்ளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

“எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்”—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௩௩] யுவனா கார்த்திகைமீ [பகுதி-௧.
Vol. XXXIII. November-December 1935. No. 1.

உள்ளுறை.

கோவை:— ஸ்ரீமத். ரெ. அப்புலையங்கார் க—௬
கம்பராமாயண } ,, ராவ்ஸாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய
இன்கனித்திரட்டு:- } முதலியார் எ—௧௬
புறப்பாட்டின் } ,, R. நரஸிம்ஹன் B.A.
முறைவைப்பு:— } (Hons.) கஎ—௨௪
சியாயப்பிரவேசமணிமேகலை:—பத்திராசிரியர். உரு—௨௬
மதிப்புரை:— ௩௦—௩௨
சிராமலைக்கோவை:- } ஸ்ரீமத். மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணாத்ய
(குறிப்புரையுடன்) } கலாநிதி - டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர். 33—40
பெருந்தொகைப் } ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்கார். 63—70
பொருட்குறிப்பகராதி:- }
சூடிக்கொடுத்தநாயக்கியார் }
தோத்திரப்பாமலை } ,, ரெ. அப்புலையங்கார். 1—8
மூலமும் உரையும்:— }

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அணை—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

1935.

mathu R. SHANMUGA RAJESWARA
A SETHUPATHY AVERGAL and
THIRU. NARAYANA IYENGAR at the
ower Press, No. 54, New Jail Road Madurai.

215045

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும், மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும், பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரிசைகள் முதலியவைசம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மாணேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணன்.

கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௩] யுவஞ்சு கார்த்திகைமீ [பகுதி-க.
Vol. XXXIII. November-December 1935. No. 1.

கோவை.

[ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஸ்ரீ. உ. ஹ. வே. வித்துவான்
ரே. அப்புலையங்கார் ஸ்வாமி எழுதுவது.]

• கோவையென்பது அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழியிலுள்ள தொண்ணூற்றுமுவகைப்பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இப்பெயர் முத்து, பவழம் முதலிய நேரினமணிகளை நிரல்படக்கோத்தாங்கு, கைக்கிளையைக் கதைத்தொடர்பாகக்கொண்டுள்ள இயற்கைப் புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு முதலிய கிளவித்தொகைகள் வரிசைப் படக்கோக்கப்பட்டிருத்தலால் வந்ததென்ப.

இஃது, அகப்பொருளிலக்கணத்திற்குச் சிறப்பாயமைந்ததோ ரிலக்கியநூலாகும்.

அகமென்றது இன்பமென்னும் இயல்பினையுடையதாகி அகத்தே நிகழும் ஒழுக்கத்தை. இது இடவாகுபெயர்.

இன்பமென்பது மக்களடையும் உறுதிப்பொருள் நான்கனுள் மூன்றாவதாகும். (மற்றவை அறமும், பொருளும், வீடுமாம்.) இவ்வின்பம், ஒத்த அன்புடையாராகிய கிழவனும் கிழத்தியும் கடுங்கட்டத்திற் பிறப்பதொன்றும். இக்கட்டத்தின்பின்னர் அவ் விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்த

தெனக் கூறப்படாததாய் யாண்டும் உள்ளத்துணர்வேறுகார் தின்ப
முறுவதோர்பொருளாகலின் அகப்பொருளெனப்பட்டது.

இவ்வகப்பொருள், கைக்கிளை ஐந்திணை பெருந்திணையென
மூன்றுவகைப்படும்.

கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக்காமம். ஐந்திணை யென்பது
அன்புடைக்காமம். பெருந்திணையென்பது ஒவ்வாக்காமம்; ஆக
லின் அன்புடைக்காமமாகிய ஐந்திணையே அகமெனச் சிறப்பித்துச்
சொல்லப்படுவதாம். ஆகையாலே கோவையை ஐந்திணைக்கோவை
யென்றும், அகப்பொருட்கோவையென்றும், கூறுவர்.

ஐந்திணையாவன:—குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல்
லென்பன. இப்பெயர் அவ்வநிலத்துச் சிறந்தபொருளாகிய
குறிஞ்சிமுதலியவற்றால் வந்ததென்ப. இவை தானியாகுபெயர்கள்.

ஐந்திணையைப் பலர் பலவாறாக முறைப்படுத்திக்கூறியிருப்ப
வும், இவ்வாறு முறைப்படுத்திக்கூறியதற்குக் காரணமென்னையோ
வென்னில்

“போக்கெல்லாம் பாலை புணர்த னறுங்குறிஞ்சி
ஆக்கஞ்சே ஞட லணிமருதம்—நோக்குங்கால்
இல்லிருத்தன் முல்லை யிரங்க னறுநெய்தல்
சொல்லிரந்த னாலின் றெகை”

என்றவாறு அகப்பொருள் புணர்ச்சியாகலானும் இஃது இருவர்க்
கும் ஒப்பகிகழ்தலானும் முன்னர்ப் புணர்ச்சிக்குரிய குறிஞ்சியும்,
புணர்ந்துழியல்லது பிரிதலின்மையாலும் அப்பிரிவு தலைமகள்
கண்ணதாகிய சிறப்பானும் அதன்பின்னர்ப் பாலையும், தலைவன்
பிரிந்துழித் தலைவி கற்பால் ஆறியிருத்தல்வேண்டுமாதலின் அதன்
பின்னர் முல்லையும், பிரிவின்றிறங்களிலொன்றாகிய பந்தையிற்
பிரிந்துழித் தலைவன்வறுநோக்கித் தலைவி ஊடல் இயல்பாத

லானும், அது “ஊடுதல் காமத்திற்கின்பமதற்கின்பம், கூடிமுயங்கப்
பெறின்” என்றவாறு காமத்திற்குச் சிறப்பாகலானும் அதன்பின்
னர் மருதமும், ஏனையபிரிவு நீடித்துழிக் காமங்கைம்பிக்குத் தலைவி
யழுங்கல் இயல்பாகலின் அதன்பின்னர் நெய்தலும் வைக்கப்
பட்டன.

ஐந்திணை, நிலம் காலம் என்னும் இரண்டுவகையதாகிய முதற்
பொருளையும்; தெய்வம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், புள், விலங்கு,
ஊர், நீர், பூ, மரம், உணவு, வாச்சியம், யாழ், பண், தொழில்
என்னும் பதினான்குவகையதாகிய கருப்பொருளையும்; புணர்தல்
புணர்தனிமித்தம், பிரிகல் பிரிதனிமித்தம், இருத்தல் இருத்த
னிமித்தம், ஊடல் ஊடனிமித்தம், இரங்கல் இரங்கனிமித்தம் என்
னும் பத்துவகையதாகிய உரிப்பொருளையும் பொருந்தியதென்ப.

இவற்றுள் முதற்பொருளிலொன்றாகிய நிலமென்பது: முந்
கூறிய குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைகளேயாம்.

காலமென்பது: கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில்,
முதுவேனில் என்ற ஆறு பெரும்பொழுதும்; மாலை, யாமம், வை
கறை, விடியல், நண்பகல், எற்பாடு என்ற ஆறு சிறுபொழுதும்
ஆம். [இவற்றுள் விடியலைநீக்கி ஐந்தென்றுரைப்பாரும் உளர்.]
முன்னதை ஆவணிமுதல் இரண்டிரண்டுமாதமாகவும், பின்னதை
மாலைமுதல் பப்பத்து நாழிகையாகவும் கொள்க.

கருப்பொருள் பதினான்கும் உரிப்பொருள் பத்தும் முற்கூறப்
பட்டன காண்க.

ஐந்திணைக்கோவையாவது: இம்மூவகைப்பொருளையும்பொருள்
திய கைக்கிளைமுதலிய அன்புடைக்காமப்பகுதிகளையுடையதாகிய
களவொழுக்கத்தையும் கற்பொழுக்கத்தையும் கட்டளைக்களித்
துறையால் திணை, கைகோள், கூற்று, கேட்போர், இடன், காலம்,
பயன், முன்னம், மெய்ப்பாடு, எச்சம், பொருள்வகை, துறை என்
னும் பன்னிரண்டகப்பாட்டுறுப்பும் தோன்றப் பாடப்படுவதோர்

அரிய பெரிய நூலாம். “யாவையும்பாடிச் கோவைபாடு” என்னும் ஆன்றோர்மொழியே இதற்குச் சான்றாகும்.

திணை: முன்னமே விளக்கப்பட்டது.

கைகோள் - ஒழுக்கம். இது, களவு கற்பு என இருவகைப்படும்.

கூற்று என்றது: கூறுதற்குரியாரை; களவென்னுங்கைகோளில் தலைவன், தலைவி, பாங்கன், பாங்கி, செவிலி, பார்ப்பார் என்னும் அறுவரும், கற்பென்னுங்கைகோளில் நற்றாய், கண்டோர், பாணன், கூத்தர், விநலி, பரத்தை, அறிவர் என்னும் எழுவரும் கூற்றிற்குரிய ராவர்.

கேட்போரென்றது: கேட்டற்குரியாரை; தலைவன்குற்றை நற்றயொழிந்த பதின்மரும், பார்ப்பார் அறிவர்குற்றைத் தலைவன் முதலிய அனைவரும் கேட்டற்குரியராவர்.

இடமும் காலமும்: வெளிப்படை.

பயனாவது: இப்பொருளை இது பயக்குமென்பது.

முன்னமாவது: இத்தன்மையார்க்கு இவ்விடத்து இது இன்ன பயக்குமென்பது.

மெய்ப்பாடாவது: நேராகக் கண்டதுபோற்றேன்றுங் கருத்து; மனநிலையென்பதும் இது. இதனை வடநூலார் ஊவமென்ப. லூயீஊவ மென்றுங் கூறுவர். நிலையானகருத்தென்பது இதன் பொருள்.

இவற்றுள் முக்கியமானவை எட்டு. அவை:—நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்பன. இவற்றோடு சமநிலையைக்கூட்டி யொன்பதென்பாருமுள்ளர்.

இவற்றின் சமவாயி (முதற்) காரணத்தை விபாவமெனவும், சககாரி(துணைக்) காரணத்தைச் சஞ்சாரிபாவமெனவும், காரியத்தை அதுபாவமெனவும் வடநூலார் கூறுவர்.

இவைகளாலே தோன்றி இவைகளை வெளிப்படுத்துவன சில. அவைகளுக்குச் சாதவிகபாவமென்றும் பெயர்கூறுவர். அவையாவன: அசைவின்றிநிறல், ஒடுங்கல், மயிர்ப்பொடித்தல், வியர்த்தல், பசலை, நடுக்கம், கண்ணீர், குரற்சினைவு என எட்டாகும். இவைகளும் மெய்ப்பாடென்றே கொள்ளப்படும். இவற்றை விறலென்றும் கூறுப. இவைகளே சுவைகளுக்கடியாம்.

விபாவங்களாற்றேன்றி, அதுபாவங்களால் வெளிப்பட்டு, சஞ்சாரிபாவங்களால் புஷ்டியடைந்துநிற்கும் லூயீஊவமே (நிலையான கருத்தே) சுவையெனப்படும். இதனை வடநூலார் இரசமென்ப. எவ்வாறெனில் நகையை ஆசியம் என்றும், அழகையைக் கருணையென்றும், இளிவரலை (அருவருப்பை)க் குச்சையென்றும், மருட்கையை (அதிகசயத்தைக்கண்டதனாலுண்டாகும் பரபரப்பை) அற்புதமென்றும், அச்சத்தைப் பயாநகமென்றும், பெருமிதத்தை (உற்சாகத்தை அல்லது செய்வினையின் மனத்துணியை) வீரமென்றும், உவகையை (புணர்ச்சிவிருப்பத்தை அல்லது காமத்தை)ச் சிங்காரமென்றும், வெகுளியை (பிறர்செய்யுந் தீங்கினாலும் மனக் கொதிப்பை அல்லது குரோதத்தை) ரொளத்திரமென்றும், சமநிலையை (விடயங்களிற் பற்றற்றுநிற்கும்நிலையை அல்லது சமத்தை)ச் சார்தமென்றும் கூறுவர். இவைகளே நவரசமென்பன.

இந்நகைமுதலிய ஒன்பதும் அதுபவமுள்ளவளவும் நிலைத்திருப்பனவாகலின் நிலைமெய்ப்பாடுகளென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஏனைய மெய்ப்பாடுகள் அங்ஙனமின்றிக் கடலில் அலைபோலத் தோன்றித்தோன்றி மறைவனவாம்.

இங்ஙனமாகிய பலசுவைக்கும் பொதுவாய்நிற்கும் மெய்ப்பாடுகள் சஞ்சாரிபாவமென்று சொல்லப்படுகின்றன. இவற்றைப் பொதுமெய்ப்பாடென்பர். அவையாவன: வெறுப்பு, சோர்வு, குறிப்பு, அழுக்காறு, மதம், வருத்தம், சோகம், எளிமை, எண்ணம், மோகம்,

சு

செந்தமிழ்

நினைப்பு, அமைதி, நாணம், நிலையின்மை, களிப்பு, பரபரப்பு, மழக்கம், செருக்கு, இரக்கம், பேரவா, துயில், அறிவழிவு, சுழுத்தி, விழிப்பு, காய்தல், உள்ளக்கரவு, வெம்மை, உணர்வு, நோய், உன்மத்தம், துஞ்சல், அஞ்சுதல், விதர்க்கம் என்னும் முப்பத்துமூன்று மாம்.

எச்சமாவது: ஒரு சொல்லையாயினும், ஒரு குறிப்பையாயினும் கூட்டிப் பொருண்முடித்தல்வேண்டிநிற்பதாகும்.

பொருள்வகையாவது: இத்திணைக்கே இப்பொருள் உரித்தாவது என்னுமல் எல்லாத்திணைக்கும் பொதுவாய்நிற்கும்நிலைமையாகும்.

துறையாவது: உரைப்போரும் கேட்போரும் இன்றிக் கவி சொல்லும்புலவன் தானேகூறுவதாகும்.

இன்னும், இவ்வைந்திணைக்கோவையில், புள் முதலியவற்றால் புலப்படும் உள்ளுறையுமமும், வினை பயன் முதலியவற்றால் வெளிப்படநின்றவிளங்கும் வெளிப்படையுமமும், தெய்வம்முதலிய கருப்பொருட்கண்ணே பிறக்கும் இறைச்சிப்பொருளும் சொல்லப்படும்.

இத்தன்மைபனவாகிய சிறப்பியல்புகள் வாய்ந்த கோவைப்பிரபந்தமோ ஐந்திலக்கணங்களையும் ஐயந்திரிபற முற்றக்கற்றுணர்ந்த வுணர்வினில்வல்லோர்களாலே அமைக்கத்தக்கதென்பது மதிநுட்பநூலோடுடையார்யாவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதொன்றேயாம்.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

[௩௨-ஆம் தொகுதியின் ௩௩௨-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி.]

சூளாமணிப்படலம்.

சீதை, தன்னை இராவணன் கவர்ந்துசென்றபோது, கழற்றியெறிந்த ஆபரணங்களுடன் சேர்த்தெறியாமல், மங்கலியத்துக்கு அடுத்த அணியாக மதித்து அடக்கமாகவைத்திருந்த சூளாமணியை இராமனிடம் கொண்டுபோய்த் தன்னைக் கண்டதற்கு அடையாளமாகக் கொடுக்கும்படி அநுமான்கையிற்கொடுத்ததைக் கூறுவது. சூடாமணியென்னும் வடமொழித்தொடர், ட ள ஒற்றுமைபற்றிச் சூளாமணியென வந்தது. சூளாமணி - முடிமணி - தலையணிகளுள் தலையையான அணி.

அநுமான் சீதையை எடுத்துப்போய் இராமனிடம் விடுத்திட எண்ணுதல்.

[அநுமான், தான் சீதையைக்கண்டபின்பும், அவளைத் துன்புற்றுக்கொண்டிருக்கவிட்டுப் போகலாகாதென்றும், அவளை இராமனிடம் கொண்டுபோய்ச்சேர்த்தலே செய்தற்பாலதென்றும் கருதி, அவளேநோக்கிக் கூறுகின்றான்:—

அநுமான் சீதையைநோக்கிக் கூறுதல்.

‘என் விண்ணப்பத்தைக் கோபியாது செவியேற்றருள்வாயாக. இராவணன் உன்னைக்கொல்வேனென்று பயங்காட்டியபடி கொன்று விடுதல்கூடும். அப்படி அவன் கொன்றபின், அவனை வெல்வது, வீரியமாமேயன்றிக் காரியமாகாது. காரியம் கெடாது காத்துக் கொண்டுவிரியஞ்செலுத்தல் விவேகிகள் செயல். உன்னைக்கொண்டு போய் இராமபிரானிடம் சேர்ப்பேன். இச்சமயம் அதற்கு ஏற்றதாயிருக்கின்றது. நீ, இப்போதே, துன்பமொழிய, என் தோள்மேல் ஏறுவையேல், இடையே எங்குந் தங்காமல், இமைப்பொழுதில் ஏகி, இராமபிரான் எழுந்தருளியிருக்கும் குன்றிலே குதிப்பேன். அரசர் தொடர்வரேல், அவர்களை என் சினந்திரக் கொன்றுதொலைப்பேன். உன்னை உடன்கொண்டுபோகாமல் வெறுங்கையோடுநிறும்பலாமோ? இராசனிடம் செல்வோன், ஏற்ற காணிக்கைகொண்டு

அ

செந்தமிழ்

செல்லல்வேண்டும். இராசராசனை இராமபிரானுக்கு உயிருக்குயிரான உன்னினும் உயர்ந்த காணிக்கை உண்டோ? உன் துன்பத்தை உடனே ஒழிக்காமல், எம்பெருமானிடம்போய், “உன் தேவி துன்புழந்துகொண்டிருக்கின்றாள்” என்று சொல்வேனெல், என் அடிமைத்தொழில் என்னும்? தேவியைக் கொண்டுவந்தேனென்று கூறுது, சும்மா, கண்டுவந்தேனென்று கழறுவேனோ?

இராவணன் உன்னைக் கவர்ந்ததனால், கோபத்தோடுகூடிய வீராவேசமும் கொடுத்துன்பமும் குடிக்கொண்ட நெஞ்சினனான இராமபிரான், துன்பம் நீங்கித் தேவிசமேதனாய், இங்கெழுந்தருளி இராக்கதரெல்லாரையும் கொல்லுதல், உன் பிரிவுத்துன்புடன் அவர்களைக் கொல்லுதலினும் சிறந்ததென்று செப்பவும்வேண்டுமோ? பிரிந்த ராமசீதையரைத் திரும்பச்சேர்த்தானென்னும்பேரும் பெருமையும் அடியேன் பெறும்படி இன்னருள்புரிந்து என் தோள் மேல் ஏறியருளுதி’ என்றான்.

சீதை அங்மான்வேண்டுகோளை மறுத்துக்கூறுதல்.

‘நீ சொல்லியபடி செய்தல், உனக்கு அருமையானதன்று; செய்து முடிக்கவும்செய்வாய். ஆயினும், அது, எனது பெரிய பேதைமையுடைய சிறிய பெண்புத்திக்குத் தக்கதன்றென்று தோன்றுகின்றது. என் சிறையை என் நாயகன் மீட்காமல், வேறெவரேனும் மீட்பரேல், அது, அவன் வில்லாண்மைக்கு வடுவாய் முடியாதோ? தேவர்க்குரிய *அவியைத் திருடிய நாய்போல, இராம பிரானுக்குரிய என்னை வஞ்சித்து வெளவிய நீசன்போல, நீயும் வஞ்சனைசெய்ய நினையலாமோ? என் நாயகனது கிற்போரில் இராவணன் இறந்துவிழ என்னைக் காமித்துநோக்கிய அவன்கண்களைக் காகங்கள் உண்டபோதுதான், என் உயிர் உண்டு என்பதற் குரிய தாம். வெற்றித்தொனிவினைக்கும் நாண் பூண்ட கோதண்டம் கொண்டு, இராமபிரான் இயற்றும் போரில், †கருத்துநாணற்ற அரக்கியர் கணவரையிழந்து கழுத்துநாண் அற்றாலன்றி, நாணிகளை

* அவி - தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற் கொடுக்கும் உணவு.

† கருத்துநாண் - மனவெட்கம்.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

க

உள்ளிட்ட * நார்துணங்கையுடைய என் பெண்மை, பெருமையுடையதாகாது.

என் கற்பின் மாண்பினால், இராக்கதசமூகமன்றி எல்லாஉலகங்களையும், என் சொற்கொண்டு சுட்டிடுவேன். அவ்வாறுசெய்தால், யான் பகைவனாற் கவரப்பட்டதனால் எம்பெருமான் வீரத்துக்கு உற்ற குற்றம் தீர, அவன் விற்பொழிப்புரிந்து வெற்றிபெற்று, என் சிறையை மீட்டற்கு இடமின்றாய்விடுமென்று சும்மா இருந்தேன்.

உன் வேண்டுகோளை யான் மறுத்தற்கு வேறும் ஒரு காரணம் உண்டு. அது யாதெனில், ஆறி அனந்த தீப்போல, உன் ஐம் பொறிகளும் ஆறியமைந்தவைகளேயாயினும், சொல்லளவில் நீ ஆண் ஆதலால், ஆண்மக்களுள் என் நாயகன் ஒருவனே தீண்டற் குரிய எந்தேகம் உன்னைத் தீண்டலாகாதென்பது. இராவணன் என்னைத் தொடமுடிந்திருந்தால், இவ்வளவு நீண்டகாலம் உயிரோடிருந்திரேன். தீண்டலாகாமையாலன்றே, அந்தக் கீழ்மகன், யான் இருக்கின்ற இந்த இலைக்குடிசையை அடியோடு பேர்த்துக்கொண்டு வந்தான்? “மனமில்லாத மாதரைத் தொட்டால், மண்டைவெடித் திடக்கடவது” என்று பிரமதேவன் இராவணனுக்கு இட்ட சாபம் ஒன்று இருக்கின்றதென்று விபிடணன்மகள் திரிசடை என்பால் அன்பால் இயம்பியிருத்தலாலும், எம்பிரான் வில்வலியினால் என்னைச் சிறைமீட்கவேண்டுமென்ற விருப்பினாலும், என் கற்பின் தூய்மையை உலகோர் அறிய மெய்ப்பித்துக்காட்டவேண்டுமென்ற கருத்தினாலும் இவ்வளவுகாலம் என் உயிரை விடாது வைத்திருந்தேன்.

என் கற்பினால் இராக்கதரை அழியாமைக்குக் காரணம், யான் இறந்தேனாலும், என்னை வருத்தினோரை என் நாயகன் வென்று அவனுடைய வில்லாண்மை கறைபடாமற் காக்கவேண்டுமென்று கருதியதென்று முன்னே சொன்னேன்.

யான் இருக்கின்ற இந்த இலைக்குடில் இளையபெருமாள் இயற்றிய தென்பதை, உண்மையை நுண்மையாக உணரும் உன் கண்

* நார்துணம் - மடம் நாண் அச்சம் பயிர்ப்பு.

கொண்டு கண்டுகொள்ளுதி. என் நாயகனது பசிய திருமேனி போலப் பச்சிலைகள் எங்கும் பரவப்பெற்றும், அவனுடைய சிவந்த கண்ணும் வாயும் கையும் காலும் போலச் சிவந்த மலர்கள் இடையிடையே மலரப்பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்தத் தாமரைத் தடாகத்தில் நீராடவும் பருகவும் போகும்பொழுதொழிய எப்பொழுதும் இந்த இலைக்குடிசையிலேயே இருந்துவருகின்றேன். நீ, என்னை எடுத்துச்செல்ல எண்ணிய எண்ணத்தைக் கைவிட்டு, இனி, இராம பிராணிதம் திரும்பிச்செல்வதே காரியமென்று கருதுவாயாக' என்றான்.

அநுமான் சீதை செப்பியதை ஒப்பி,
இராமனிடம் யாதுசொல்லவேண்டுமெனல்.

அநுமான் சீதை சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு 'உலகநாயகனுடைய கோப்பெருந்தேவியென்பதற்கு ஏற்பனவே கூறினாய்! எம்பெருமானிடம் யான் யாது தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதைத் திருவாய்மலர்ந்தருள்க' என்றான்.

சீதை கூறல்.

'யான், இங்கே, இன்னும் ஒருமாசகாலம் உயிரோடிருப்பேன். அதற்குள் இராமபிரான் வரவில்லையானால், அதன்பின்—அவன் மேல் ஆணை!—உயிரை விட்டுவிடுவேன். இதை உறுதியாக உன் உள்ளத்துள்ளே ஊன்றவைத்துக்கொள்வாயாக' என்று சீதை கூறிப் பின்னுங் கூறுகின்றாள்:—]

109 “ஆரம் தாழ்திரு மார்பன் கமைந்ததோர்
தாரம் தான் அல னேனும், தயா எனும்
சாரம் தான் அகத் தில்லையென்றாலும், தன்
வீரம் காத்தலை வேண்”டென்று வேண்டுவாய்.”

இ-ள். “(‘யான் சிறைமீட்கப்படுதற்குத் தகுதியில்லேனாய்’) இராமபிரானுக்கேற்ற இல்லாளல்லளாய்ப்போனாலும், (எத்தொடர்பும் இல்லாத ஏதிலார்பாலும் இயல்பாக அவனுக்குள்ள) தண்ணளி (கூட என்கிறத்தில்) இல்லாதேபோனாலும் (—போகட்டும்—தன் காப்பில் இருந்தவனாக் கவர்ந்து சிறைவைத்தவனைக் கொன்று சிறைமீட்குதல் தன் வீரத்தைக் காத்தற்பொருட்டுச் செய்யக்

கடவதாதலால், அதைச் செய்து) வீரத்தைக்காத்தலை விரும்புவாய்’ என்று (என் வேண்டுகோளாக நீ அவனை) வேண்டிக்கொள்வாயாக.’

ஆரம் தாழ்திரு மார்பன்—மாலை தங்கிய அழகிய மார்பினன இராமன். தயா - தயை. சாரம் - குளிர்ச்சி. ‘தண்(-குளிர்ச்சியான) அளி’ (-கிருபை) என வழங்குவது, ‘தயா எனும் சாரம்’ எனப்பட்டது. சரமென்றமட்டில் அமையாது, சரந்தான் என்றது, மனைவிக் குரிய காதலில்லாமற்போனாலும் மற்றவர்க்குரிய சரமும் எனப் பொருள்படலால், ‘தான்’ இழிவுகிறப்புப்பொருளுடையது.

சீதை, தன்னை இராமன் வெறுத்துச் சிறைமீட்கவேண்டாமென்று தீர்மானித்திருந்தாலும் அந்தத் தீர்மானத்தை அவசியமாக மாற்றும்படி, அவன் தன்னைச் சிறைமீட்கானேல், தன் வீரத்தைக் காவானுவானென்பதைக் குறிப்பித்து, அவனுடைய வீரம்பற்றிய மானவுணர்ச்சியைக் கிளர்வித்து, சிறைமீட்குமுயற்சியைத் தீவிரமாகச் செய்யும்படி தூண்டி, அவன் தன்னைச் சிறைமீட்க வேண்டுமென்னும் விருப்பம் நிறைவேறும்படி சாதுரியமாகக்கூறிய நயம் பாராட்டத்தக்கது.

110. ‘ஏத்தும் வென்றி இனையவற் கீதொரு
வார்த்தை கூறுதி: “மன் அரு ளால் எனைக்
காத்தி ருந்த தனக்கே கடன், இடை
கோத்த வெஞ்சிறை வி”டென்று கூறுவாய்.’

இ-ள். (‘எல்லாராலும்) புகழப்பட்ட வெற்றி (ப்பிரதாபத்தையுடைய இனையபெருமானுக்கு இந்த வார்த்தையைச் சொல்வாய்! (அது யாதெனில்), ‘யான் அவன்பாதுகாப்பிவிருக்கும்படி யில் ஏற்பட்ட எனது கொடிய சிறையை விடுதலைபுரிசுதல், இராம பிரானது ஆணைப்படி என்னைக் காத்திருந்த அவனுக்கே கடமை யாம்’ என்று சொல்லுவாய்’ (என்று யான் உன்னிடம் சொன்னேன் என்பது).

ஏத்துதல் - புகழ்தல். வென்றி - வெற்றி. அருள் - அருளிப்பாடு - ஆஞ்ஞை - கட்டளை. கடன் - கடமை. ‘ஆர்த்தவென்றி’, ‘காத்திருந்தவற்கே கடனேன்றிடை’ பிரதிபேதம்.

‘ஏர்’ என்பதற்கு எழுச்சியென்றும் ‘ஏர்த்த’ என்பதற்கு ‘எழுச்சியையுடைய’ வென்றும் பொருளுண்மையால், ‘ஏர்த்த வென்றி’ என்பது உண்மைப்பாடமாயிருந்திருக்கலாமென்றும், பிரதி யெழுதுவோர் அப் பாடத்தின் பொருளறியாமையால் ‘ஆர்த்த வென்றி’ பென்றும் ‘ஏத்தும்வென்றி’ பென்றும் மாற்றியெழுதின ரென்றும் தோற்றுகின்றது.

‘ஏத்தும் வென்றி இலையவற் றீதொருவார்த்தை கூறுதி’ என்பதில் கம்பர் அமைத்திருக்கும் கட்டுரைச்சுவை கவனிக்கத்தக்கது.

இதன்முன் சிதை, தன் சிறைமீட்சியை இராமன் தீவிரமாகச் செய்யும்படி தூண்டுதற்குரிய நியாயத்தைச் சொன்னான். இப் போது, தன்னைச் சிறைமீட்கும்பொறுப்பு, தன்னைக் காத்தலைத் தம்பியிடம் ஏற்பித்திருந்த இராமனுக்கிருப்பதைக்காட்டிலும் அதிகமாக, அக்காத்தலை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த இலக்குமணனுக்குண்டென்னும் நியாயத்தை உரைத்தான். இராமனுக்காகக் கூறியது ஒருவகைச் சாதாரியமும் இலக்குமணனுக்காகக் கூறியது வேறுவகைச் சாதாரியமும் அமைந்திருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது.

111 “திங்கள் ஒன்றில்என் செய்தவம் தீர்த்தால்;

இங்கு வந்தில வேயெனின், யாணர்நீர்க்

கங்கை யாற்றங் கரை அடியேற்குத்தன்

செங்கை யாற்கடன் செய்”கென்று செப்புவாய்.”

இ-ள். “(இது முதலாக) ஒருமாசகாலத்தோடு (இராம பிரான்வந்து என்னைச் சிறைமீட்பதற்காக என் பிராணனை விடா திருப்பேனாகவென்று யான் மேற்கொண்ட) என் விரதம் முடிந்து விடும். அதற்குள் (அந்த) எம்பிரான் வாரானேல், (யான் இறந்திடு வேன். இறந்த) எனக்கு அவன் (அயோத்திக்குத் திரும்பிப் போகும்வழியில்) கங்கைக்கரையில் (என்றும் நீரும் இறைக்கும்) அந்தியகருமத்தைச்செய்து முடித்திடுக” என்று செப்புவாய்.”

திங்கள் - மாதம். செய்தவம் - (இராமன் வருதற்காக உயிரை விடாதுவைத்துக்கொண்டிருக்கும்) விரதம். ‘தவம்’ என்பது ஆகுபெயராய்த் தவப்பயனை உணர்த்துவதாகக்கொண்டு, ‘செய்

தவம் தீர்த்தது’ என்பதற்கு, முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினைப்பய னை நான் ஆயுளோடிருக்குங்காலம் முடிந்துவிடுமென்றும் பொருள் கூறலாம். யாணர் - அழகு; புதுமை. யாணர் நீர்க் கங்கை - அழகிய நீரையுடைய கங்கை; புதுவருவாய்நீரையுடைய கங்கை. அடியேற்கு - (இராமனுக்கு) அடியவளாகிய எனக்கு. கடன் - அந்திய கருமம் (தமிழ்ச்சொல்லகராதி) - சாச்சடங்கு.

சிதை, வாக்குவல்ல அநுமானுடைய மனோதையமுட்டும் வசனங்களைக் கேட்டதனாலும் அவனுடைய, உலகமுழுதையும் ஒருங்கொழித்தற்கு ஏற்ற இயற்கைப் பேருடற் காட்சியைக் கண்டதனாலும் அத்தியந்த தைரியமும் நம்பிக்கையும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்திருந்தாளென்பதை,

‘மாண்டே னென்னும் பழுதன்றே: இன்றே மாயச் சிறைநின்றும்

மீண்டேன்: என்னை ஒறுத்தாரைக் குலங்க ளோடும் வேறுத்தேன்:

பூண்டேன்: எங்கோன் பொலங்கழலும்: புகழே யன்றிப் புன்பழியும்

தீண்டேன்’ என்று மனம் மகிழ்ந்தாள் திருவின முகத்துத் திருஅன்னன்.

என்றதனால் தெரிந்தோம்.

மிக்கமுயற்சியெய்தாரும், நீண்டநேரம் விழித்திருந்தாரும், எதிர்ச்செய(Reaction)லாக, முறையே, மிக்க தளர்ச்சியடைதலும் நெடிது துயிலுதலும் இயற்கைநிகழ்ச்சிகளாயிருத்தல்போல, மிக அதிகமான தைரியமும் நம்பிக்கையும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்த சிதை எதிர்ச்செயலாக அதைரியமும் ஏக்கமும் துக்கமும் மிகவும் அதிகமாக அடைந்தாளென்பதை இந்தக் கவியிலும் இதற்கடுத்த ஆறுகவிகளில் ‘வந்தெனை’ பென்றதொழிந்தவற்றிலும் காணலாம். (இந்த *உள்ளத்தேதிர்ச்செயல்விவரணம், இயற்கைநிகழ்ச்சிவருணையாய், மனத்தத்துவத்தைப் பற்றிக் கம்பர் நன்கறிந்திருந்ததைத் தெரிவிக்கின்றது.)

‘வந்தெனை’ என்ற கவியும், தனக்கு எச்செல்வத்தினும் சிறந்தசெல்வமாய் ஏனையமாதெவளாலும் பகிர்ந்துகொள்ளப்படாத தான தன் கணவனது முழுக்காதலம் விழுச்செல்வத்தைப் பெற்றோ ளொருத்தி தான் இறத்தலால் அந்த அரும்பெற்ற காதற்பயனை

* Description of mental reaction.

இழப்பதுபற்றி வருத்தமுறுவதைக் குறிப்பிப்பதால், அந்தக்கவி யும், அதன் முன்னும் பின்னுமுள்ள கவிகள்போல, சீதையின் துக் கத்தைத் தெரியச்செய்வதேயாம். அந்தக் கவியிற் கூறியதையும் அவள் துக்க உணர்ச்சியோடு தான் சொல்லினாளென்பது, இப்பிறப் பில் இழந்த இராமன்சேர்க்கையை மறுபிறப்பில் அடைய வரம் வேண்டுதலை மொழியும் 'சுண்டுநான்' என்ற அடுத்த கவியினால் தெளிவாம்.

தொடுத்துத் துக்கத்தைச் சுரீரென நெஞ்சுட்பாய்ந்து நிறை யச்செய்யும் இந்தத் 'திங்களொன்றில்' என்ற கவி முதலான ஏழு கவிகளும் வாசிப்போர்மனத்தைக் கரைத்துக் கண்ணீர் வெள்ள மாகப்பெருகச்செய்யும் பரமதுக்ககரமான பாட்டுக்களென்பது, அவைகளை அவரவர் படித்து அநுபவித்தறியக்கூடியதேயன்றி, எடுத்துச்சொல்லித் தெரிவிக்கவொண்ணாததாயிருத்தல் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

112. 'சிறக்கும் மாமியர் மூவர்க்கும் "சீதை ஆண் டுறக்கின் ருள்தொழு தாள்" எனும் இன்னசொல், அறத்தின் நாயகன் பால் அருள் இன்மையால் மறக்கு மாயினும், நீமற வேல் ஐயா!'

இ-ள். '“சீதை, இலங்கையில் இறக்கின்றவள், மாமிமார் மூவர்களுக்கும் தெண்டம் சமர்ப்பித்தாள்” என்ற இந்த வார்த்தை யை (நீ இராமபிரானிடம் சொல். என் திறத்தில், அந்தத்) தரும நாயகன்பால் கருணையில்லாமையால் (அவன், அதை, என் மாமி மாருக்குச் சொல்ல) மறப்பானாலும் (நீ அவனுடன் அயோத்திக் குச் சென்றபோது, அவர்களிடம் சொல்ல) மறந்திடாதே' (என்று சீதை, மாமிமாரைத் திக்குநோக்கித் தெண்டனிட்டுக்கொண்டு சொன்னாள்.)

கோசலை கைகேயி சுமித்திரை மூவரும் தசரதனுடைய மற் றைய மனைவியர்போலாது பட்டமகிஷிகளாம் சிறப்புடையாராத லால், அம்மூவரையும் 'சிறக்கும் மாமியர்' என்றாள். மறவேல் - மற வாதே. மறக்கும் - மறப்பான்; ஆண்பாற்படர்க்கையில் வந்த 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினைச்சொல்.

113. '“வந்தெ னைக்கரம் பற்றிய வைகல்வாய், இந்த இப்பிற விக்கிரு மாதரைச் சிந்தை யாலும் தொடேன்” என்ற செவ்வரம் தந்த வார்த்தை திருச்செனி சாற்றுவாய்.'

இ-ள். '“(இராமபிரான் மிதிலாநகரத்துக்கு) வந்து என்னைப் பாணிக்கிரகணம்பண்ணினதினத்தில் (என்னைத் தனியே சந்தித்த போது) இந்தச்சென்மத்தில் உன்னையன்றி வேறொரு மாதையும் சிந்தையினாலுங்கூடத் திண்டமாட்டேன்” என்ற நல்வரத்தை அளித்தசெய்தியை (பக்கத்துள்ளார் காதுகளாமல்) அவன் காது (மட்டும்) கேட்கும்படி (இரகசியமாகச்) சொல்வாயாக' (என்று சீதை சொன்னாள்.)

வார்த்தை - செய்தி (தமிழகராதி). 'தான் பிறன்கைப்பட்டமை பற்றி இராமபிரான் ஒருகால் தன்னை உபேக்ஷித்து வேறு மணஞ் செய்துகொள்வனோ வென்னும் ஐயத்தினால், சீதை, அப்பிரான் முன்கூறியுள்ள வார்த்தையை அறிவுறுத்துமாறு அநுமானுக்குக் கூறினாள். கல்யாணத்திற்குப் “பாணிக்கிரகணம்” (கைப்பிடித்தல்) என ஒரு பெயருள்ளதனால் மணஞ்செய்துகொண்ட என்ற பொரு ளில் “கரம்பற்றிய” என்றார். சிந்தையால் தொடுதல் - எண்ணுதல்; அதனையும் செய்யேனெனவே உடம்பினால் திண்டாமை கைமுதிக நியாயத்தால் தானே பெறப்படும்.' கைமுதிகநியாயம் - 'அது அப்படியானால், மற்றதனைப்பற்றிக் கூறுவதேன்' என்னும்வாதநெறி (தமிழகராதி).

சீதையை, அநுமான், இராமனிடம் யாது சொல்லவேண்டு மென்று கேட்டதற்கு, அவள், அவன் எதிர்பார்த்ததைச் சொல் லாமல், தன்னுடைய நம்பிக்கையின்மைபற்றியே கூறிவருகையில், இந்தக்கவியிற் கூறியது, அநுமான் அவளைக் கண்டதற்கு அடை யாளமாகக் கூறத்தக்கதாயிருக்கின்றதாயினும், அவள் அவ்வாறு கருதிக் கூறவில்லையென்பது, முன்னும்பின்னும் கூறியவைகளோடு சேர்த்துப் பார்த்தால் தெளிவாம். அவளை அநுமான் கண்டதற்கு அடையாளமாக இராமனுக்குக் கூறும்படி அவள் கூறியவை, இப் படலத்தில் 'நாகமொன்றிய' என்ற எள-ஆம் கவி முதலிய ஏழு கவி களிற் கூறப்பட்டவையே.

114. “ஈண்டு நான் இருந் தின்னாயிர் மாயினும்,
மீண்டு வந்து பிறந்துதன் மேனியைத்
தீண்ட லாவதொர் தீவினை தீர்வாம்
வேண்டி னுள்தொழு” தென்று விளம்புவாய்.”

இ-ள். “நான் இங்கே (சிறைமீட்கப்படாமல்) இருந்து
இறந்துபோனாலும், திரும்பச் சென்மமெடுத்துவந்து எம்பெருமான்
திருமேனியைத் தீண்டும்படியான நல்வரத்தைக் கும்பிட்டுவேண்டி
னேன்” என்று கூறுவாயாக (என்று இராமனிருந்த திசைநோக்
கித் தொழுதுகொண்டு சீதை சொன்னாள்.)

ஈண்டு - இங்கே - இலங்கையிலே. ‘மீண்டு பிறந்துவந்து’
என இயைக்க.

சீதை, அநுமானேநோக்கி, ‘இராமபிரான், “இருமாதரைத்
தொடேன்” என்று எனக்குச் செய்துகொடுத்திருக்கிற பிரதிக்
கினைப்படி, வேறுமாதை மணஞ்செய்யானாயினும், “பிறன்மனை
எய்திய பெண்ணைப் பேணுதல் திறனலதென்று” என்னைச் சிறை
மீட்கானாயினன். அவன் வேண்டாதபடி பழிப்புக்கிடமாய்விட்ட இந்
தத்தேகத்தைத் துறந்து, இறந்து, மறுபிறப்புப்பிறந்து, பழிப்பற்ற
தேகத்துடன் வளர்ந்து, அவன் பிரதிக்கினைக்குப் பங்கமின்றித்
திரும்பவும் அவன் தேவியாகும் வரத்தை வேண்டினேனென்று
அவனிடம் தெரிவிப்பாயாக’ என்றாளென்றவாறு.

சீதை, இராமன் தன்னைச் சிறைமீட்கவில்லையென்று வெறுத்து
விசனப்பட்டுக்கூறும் மத்தியிலுங்கூட அவளுக்கு அவன்பாவிருந்த
ஆழ்ந்த அன்பை அவளறியாமலே வெளிப்படுத்துவது இக்கவியின்
உட்கிடைக்கருத்தாயிருத்தல் காண்க.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

புறப்பாட்டின் முறைவைப்பு.

தமிழ்மக்களுடைய பழைய வரலாறுகளையறிவிக்கும் கல்
வெட்டு, நாணயம், கட்டடம், அந்நியநாட்டாரின் வாக்குமூலம்
முதலிய ஆதாரங்கள் சில. எனவே பழந்தமிழர்வரலாறுகளை
அறிந்துகொள்வதற்குப் பண்டை இலக்கியங்களையே பெரிதும்
ஆதாரமாகக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. நமக்கு இதுகாறும்
கிடைத்தவைகளில், தொல்காப்பியமும் எட்டுத்தொகையும் மிகப்
பழைய நூல்களாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களில், பதிற்றுப்பத்தும்
புறநானூறும் ஒழிந்த ஏனை நூல்கள் அகப்பொருளையே பற்றிக்கூறு
தலின், அவைகள்மூலம், பண்டையரசர் குறுநிலமன்னர் வள்ளல்
முதலியோர்செய்திகளைக் குறிப்பாகவும் இடைப்பிறவரலாகவும் ஆங்
காங்கு உணர்ந்துகொள்வதன்றித் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள
இயலாது. பதிற்றுப்பத்து என்னும் நூல், சேர அரசர்களின்
செய்தியைமட்டுமேகூறும். புறநானூறு என்னும்தொகை நூல்தான்
தமிழ்நாட்டிலிருந்த முடியுடைவேந்தர், குறுநிலமன்னர், வள்ளல்,
வீரர், புலவர், சேனைத்தலைவர் அமைச்சர் முதலாயினர் சரித்திரங்
களையும் அக்காலத்தாரின் நடையுடை நாகரிகத்தையும் தெளிவாக
விளக்குகிறது. தமிழ்மக்கள் பழைய வரலாறுகளை அறிந்துகொள்
வதற்கு ஏனைய தொகை நூல்களினும், இப்புறப்பாட்டே பெரிதும்
உதவியாயிருக்கிறது. இந்நூற்செய்யுட்களைப் பாடினோரும்,
செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டோரும் ஒருகாலத்தாரல்லர்; ஒருகுலத்
தாரல்லர்; ஒருசாதியாரல்லர்; ஓரிடத்தாரும்ல்லர். பாடினோரிலும்
பாடப்பட்டவர்களிலும் அந்தணர் சிலர்; அரசர் வணிகர் வேளாளர்
பலர். பெண்பாலாரிலும் சிலர் பாடியிருக்கின்றனர்.

இந்நூலின் செய்யுட்களையெல்லாம் தொகுத்தோரும் தொகுப்
பித்தோரும் இன்னொரு விளங்கவில்லை. இச்செய்யுட்களெல்லாம்
எம்முறைபற்றித் தொகுக்கப்பட்டன என்பதை உறுதியாக அறி
வது மிகவும் இயலாததாயிருக்கிறது. தொகுக்கப்பட்ட முறையைப்
பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்ததில் எனக்குச் சில உண்மைகள் விளங்கு
கின்றன. அவையாவும் முடிவான உண்மைகளென்று கொள்வதற்

கில்லையாயினும், அவைகள் வெறும் ஊகங்களேயென்று கருத்தக்கனவாயினும், கற்றோர் ஆராய்ச்சிக்குரியனவாதலின் அவற்றை இங்குச் சுருக்கியெழுத்ததுணர்த்தேன்.

புறப்பாட்டிலுள்ள நானூறுபாடல்களும் கிடைத்தபின்னர் ஒருவர் இந்நூலைத் தொகுத்திருந்தால், சிலமுறைகளைப் பின்பற்றி அன்னார் இந்நூலைத் தொகுத்திருத்தல்கூடும். அம்முறைகளாவன:-

(1) ஐங்குறுநூறு புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழாராலும், கலித்தொகை நல்லந்துவனாராலும், பிற்காலத்தே திணைபற்றித் தொகுக்கப்பட்டதுபோலப் புறநானூற்றையும் புறத்திணைமுறை பற்றி வகுத்திருக்கலாம். அவ்வாறு புறநானூறு வகுக்கப்படாததற்குச் சமாதானம் சொல்லவுங்கூடும். ஐங்குறுநூற்றிலும் கலித்தொகையிலும் ஒருதிணைமுழுதும் ஒரேபுலவரற் பாடப்பட்டமையின் அந்நூல்களைத் திணை திணையாகத் தொகுத்தனர் என்பதே இதற்குச் சமாதானமாகும். அவைகளிலும் பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்று கலித்தொகையில் வைத்த முறையை விட்டு மருதம், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை என்ற வரிசையை ஐங்குறுநூற்றிற் கையாண்டகாரணம் நன்குவிளங்கவில்லை. அந்நூல்களிற் பாடியபுலவர்களின் காலவரிசைப்படி முன்பின்குை வகுத்திருக்கலாமோ என்று கொள்வதற்கும் சிறிதும் இடமில்லை. காலத்தால் முந்தியபுலவர்களின் பாடல்கள் பிந்தியும், காலத்தாற் பிற்பட்டவர்களின்பாடல் முந்தியும் வைக்கப்பட்டிருத்தலே இதைவிளக்கப் போதியசான்றாகும். புறநானூற்றில் ஒரேதிணையையும் ஒரே துறையையும் பற்றிப் பலபுலவர்கள் பாடியிருத்தலின் இந்நூலைத் தொகுத்தோர் நற்றிணை அகநானூறு முதலிய நூல்களைத்தொகுத்தோர் செய்ததுபோலத் திணை துறை முறைப்படி வகுக்கவில்லையெனக்கொள்ளலாம். ஒரே திணையைப் பல புலவர்கள் பாடியிருப்பினும், திணைமுறைப்படி வகுத்தல் இழுக்காகாது. இவ்வாறு பாடியிருத்தல் திணைமுறைப்படி வகுக்கத் தடையுமாகாது.

(2) பாடினோர்காலவரிசைப்படி நூலை வகுக்கமுயற்சிக்கக் கூடும். ஆனால், புறப்பாட்டில் ஒரேபுலவர் பாடிய பாடல்களை ஒன்றாகச் சேர்க்கப்படவில்லை. உதாரணமாகக் கபிலர்பாடல்கள்,

8, 14, 105—124, 200—202 எனப் பலவாறாகச் சிதறியிருத்தல்காண்க. பிற்காலத்தே தொகுத்தவருக்குப் புலவர்களின் காலத்தைக்கண்டுபிடிப்பது இயலாததாயிருந்திருக்கலாம். புலவர்களின் காலவரிசைப்படி வகுக்கப்படாததற்கு மேற்கூறியதே காரணமாயிருத்தல்கூடும்.

(3) பாடப்பட்டோரின் காலவரிசைப்படி வகுக்க முயற்சிக்கலாம். உதாரணமாகச் சேரமான் கடுங்கோவாழியாதனைப்பற்றிய பாடல்கள் 8, 14, 338 என்றும், பாரியைப்பற்றிய பாடல்கள் 105—120, 158, 176, 200, 201, 202, 236 என்றும் வரிசையின்றித் தொகுக்கப்பட்டமையின், தொகுத்தோர் இம்முறையைக் கையாள் முயற்சிக்கவில்லையென்பது நன்குவிளங்குகிறது. பாடப்பட்டோரின் காலத்தையறிவதிலிருந்த கஷ்டமே இவ்வாறு வகுக்கப்படாததற்குக் காரணமாயிருக்கலாம்.

பாடினோர் பாடப்பட்டோர் இவர்களின் காலவரிசைப்படி பிற்காலத்தே இந்நூலைவகுப்பது இயலாததாயினும், நானூறுபாடல்களும் கிடைத்தபின்னர் ஒருவர் இந்நூலைக் கிடைத்தவாறே வெளியிடாது தொகுத்திருந்தால், ஒரேபுலவர் பாடல்களையோ, ஒரே அரசனை அல்லது வள்ளலைப்பற்றிக் கூறும் பாடல்களையோ இப்படிப் பல இடங்களிற் சிதறவிட்டிருக்கமாட்டார். அவைகளையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்திருப்பார். அவ்வாறு செய்யாதது ஆழ்ந்துசிந்திக்கத்தக்கது.

(4) பொருள்பற்றிப் பாடல்களை வரிசைப்படுத்தமுயற்சிக்கலாம். அவ்வாறு எப்பொருள்முறைபற்றியும் பாடல்கள் வகுக்கப்பட்டனவாக இதுகாறும் விளங்கவில்லை. உதாரணமாக அரசர்களுக்குப் புலவர்கள் செவியறிவுறுத்துவதைக்கூறும் பாடல்கள் ஒன்றாகச்சேர்க்கப்படாமற் சிதறிக்கிடக்கின்றன.

தற்பொழுது கிடைத்திருக்கிற நானூறுபாடல்களும் கிடைத்த பிறகு ஒருவரால் இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டதாயின் இந்நான்கில் எதையாவது ஒன்றைக்கருதி வகுத்திருக்கலாம். மேற்கூறியமுறைகள் ஒன்றுமின்றி இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டிருத்தலின், ஒருவரால் தொகுக்கப்பட்டதோ இல்லையோ என்று ஐயம் உண்டாகிறது. அல்லது ஒருவர் தமக்கு முன்னோர் பலர் தொகுத்திருந்தபடியே

தாமும் தொகுத்தனர் எனக்கொள்ள இடமுண்டாகிறது. அவ்வாறு முன்னோர் பலர் தொகுத்திருந்தார்களாயின் எம்முறையைக் கொண்டு பாடல்களை வகுத்தனர் எனக் காணமுயல்வது பயன் தருவதோர் ஆராய்ச்சியாகும்.

இது நிற்க. புறப்பாட்டின் நானூறுபாடல்களையும் மொத்தமாக எடுத்து ஆராய்வதைவிட்டுச் சிலசிலபகுதிகளாக ஆராய்ந்து பார்ப்போம். எந்நூலுக்கும் கடவுள்வாழ்த்து முற்படவைக்கப் படுமாதலின், ஏனைய நான்குதொகுதிகளுக்கும் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் இயற்றிய பாடல்கள் முற்படவைக்கப்பட்டன போல, இந்நூலிலும் கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுள் முதலில் வைக்கப்பட்டது. அதைநீக்கி ஏனையபாடல்களையெல்லாம் ஆராய்ச்சிக்கெடுத்துக்கொள்ளலாம்.

(1) இரண்டு முதல் 85-ஆம் பாடல் முடிய சேர சோழ பாண்டியர்களாகிய முடியுடைமன்னர்வரலாறுகள்மட்டுமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. குறுநிலமன்னர் வள்ளல் வீரர் அமைச்சர் முதலிய யாரைப் பற்றிய பாடல்களும் இடையே சேர்க்கப்படவில்லை.

(2) இரண்டுமுதல் பதினாறு முடிய வுள்ள பாடல்களை உற்றுநோக்கினால் அவைகளில் ஒருமுறையான வரிசை காணப்படுகிறது. இரண்டாவதுபாடல் சோழனையும் முன்றாவதுபாடல் பாண்டியனையும் நான்காவதுபாடல் சோழனையும்பற்றிக் கூறும். இப்படியே முதல் பதினைந்துபாடல்கள், சேரனுக்குப்பின் பாண்டியன், பாண்டியனுக்குப்பின் சோழன் - அதாவது - சேர பாண்டிய சோழர் என்ற வரிசையிற் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தலைச்சங்கப்புவரலாறுகளுக்குப்பின் முரஞ்சியூர்முடிநாகராயர் காலத்தால் மிகப் பழைய புலவராதலின், இவர் பாடிய செய்யுள் முதலாவது வைக்கப்பட்டது. சேர அரசர்களில், பாரதப்போரில் பாண்டவர் கௌரவர் ஆகிய இருவர்படைகளுக்கும் மிக்க உணவை வரையாது அளித்தவனும் காலத்தால் மிகப் பழமையுடையவனுமான சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதனை, இப்புலவர் நேரில் பாடியதாக இப்பாடல் கூறுதலின் முதலில் இது வைக்கப்பட்டது போலும். இச்சேரன் பாண்டவர் கௌரவர் ஆகிய இருவர்படைக்கும் உணவளித்தசெய்தி சிலப்பதிகாரத்திலும்,

“தூரைவரீராம் பதினம் ருடன்றெழுந்த

போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த—சேரன்”

என்ற அடிகளால் உணர்த்தப்படுதல் காண்க. அன்றியும், சேரவரசனை முற்படுத்திக்கூறுதற்கு வேறுசில நியாயங்களும் உண்டு. சோழ பாண்டிய வமிசமுலம் இன்னதென்றுகூறிப்போந்த பண்டை நூல்கள் சேரவமிசத்தின்முலத்தையெல்லாம் கூறுதுவிடுத்ததி லிருந்து இச்சோர்மாபு ஏனையமரபுகளினும் பழமையானதென்றே ஊகிக்கவும் இடமுண்டு. வானவர் என்ற பெயரால் பண்டைநூல்களும் நிகண்டுகளும் இவரைக் குறிக்கின்றமையின் இவ்வமிசம் சோழ பாண்டிய வமிசங்களைப்போல ஆதியில் தெய்வசம்பந்தம் பெற்றதென்பது நன்கு விளங்குகிறது. சேரமரபின் பழமையை வலியுறுத்த மற்றொரு வழக்கும் உண்டு. சொல்வழக்கிலுள்ள “சேர சோழ பாண்டியர்” என்னுந் தொடர் சேரரையே முற்படக் கூறுவது மேற்கூறிய கொள்கையைப் பின்னும் வலியுறுத்தும். சிறு பாணற்றுப்படையிலும் குட்டுவன் (சேரன்), செழியன் (பாண்டியன்), செம்பியன் (சோழன்) என்கூறும்முறை காணப்படுவது இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கது. இதைச் சிறுபாணற்றுப்படையில் 49, 65, 82-ஆம் அடிகளிற் காண்க. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் புறத்திணையிலிலும் “போந்தை வேம்பே யாரென வருஉ—மா பெருந் தானையர்” எனச் சேரர்மாலையை முற்படவைத்துக் கூறியதும் நோக்கத்தக்கது. இக்காரணங்களினாலே சேர அரசர்களைப் பற்றிக்கூறும் பாடல், முதற் பதினைந்து பாடல்களில் ஒவ்வொரு முன்றுபாடல்களிலும் முதலாவதாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பாண்டியர்கள் ஆதரவில் முச்சங்கங்களும் நிகழ்ந்தமையாலும், அவர்கள் ஆதரவில் இரண்டாஞ்சங்கம் நடந்த கபாடபுரம், வட மொழியில் மிகப்பழையகாவியமாகிய வான்மீகிராமாயணத்திற் கூறப்பட்டிருத்தலானும், பாண்டியர்மாபு சோழர்மரபைவிடப் பழமையாயிருத்தல்கூடும். அதனால் பாண்டிய அரசர்களைப்பற்றிக் கூறும்பாடல் இரண்டாவதாக வைக்கப்பட்டதுபோலும். எனவே 2-முதல் 16-வரையிலுமுள்ள பதினைந்து பாடல்கள் சேரர் பாண்டியர் சோழர் எனப் பாடப்பட்டார் வரிசையில் தொகுக்கப்பட்டன. இதனால் நமக்கு விளங்கும் உண்மையை அல்லது ஊகத்தைக் கடைசியில் ஆராய்வோம்.

(3) 86 முதல் 181-ஆம் பாடல்முடியப் பாடப்பட்டோர் குறுநிலமன்னர் வள்ளல் முதலியோர்களேயாவர். முடியுடைவேந்தர்களைப்பற்றிக்கூறும் பாடல் ஒன்றாயினும் இவற்றோடு கலக்கவில்லை.

(4) 182 முதல் 195 முடியவுள்ள பாடல்கள் யாரையும்பற்றிக் கூறவில்லை. அப்பாடல்கள் எல்லோர்க்கும் பொதுவாய் நீதியொழுக்கங்களையுணர்த்துகின்றன.

(5) 195 க்குமேலுள்ள பாடல்களெல்லாம் ஒரு முறையை யும் அதுசரித்து வகுக்கப்பட்டனவாகத்தெரியவில்லை. முடியுடைவேந்தர்களைப்பற்றியும், வள்ளல் வீரர் முதலியோர்களைப்பற்றியும், நீதி ஒழுக்கங்களைப்பற்றியும் கூறும் பாடல்கள் வரிசையின்றிக் கலந்தே வருகின்றன. சில பாடல்களாற் பாடப்பட்டோர் இன்னொருவரோடு தெரியவில்லை. சிலபாடல்களின் அடிகளும் சொற்களும் எழுத்துக்களும் கிடைக்கவில்லை.

மேற்கூறியவைகளை ஒருங்குசேர்த்துநோக்கும்பொழுது நானூறுபாடல்களும் கிடைத்தபின்னர் ஒருவர் இதை இம்முறைப்படி வகுத்திருக்கமுடியாது எனக் கொள்ள இடமிருக்கிறது. தமக்கு முன்னோர் பலர் தாங்கள் கருதிய முறைப்படி தங்களிடம் கிடைத்தவைகளை வகுத்த புறப்பாடல்களையெல்லாம், பிற்காலத்தில்வந்த ஒருவர் நானூறுபாடல்களும் தம்மிடம் கிடைத்தவுடனே அதற்குப் புறநானூறு எனப் பெயரிட்டிருத்தல்வேண்டும். இந்நூலைப் புறப்பாட்டெனவும் புறமெனவும் முற்காலத்தார் செய்யுளிலும் உரைகளிலும் வழங்கியிருத்தலின் இந்நூலுக்கு ஆதிப்பெயர் புறநானூறு என்றிருத்தல் இயலாது. இவையன்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு ஊகிக்கவும் இடமுண்டு.

கடவுள்வாழ்த்துநீங்கிய முதற் பதினைந்துபாடல்களையும் ஒருவர் வகுத்துத் தொகுத்திருக்கலாம். அதற்குமேற்பட்ட பாடல்களும் அவரிடம் கிடைத்து அவரே தொகுத்திருப்பின், சேர பாண்டிய சோழர் என்று பாடப்பட்டார்வரிசைப்படி தொகுக்கப்பின்னும் இடமிருக்கிறது. முதல் 85 பாடல்களில் சோழர் பாண்டியர்களைப் பற்றிய பாடல்கள் சேரரைக்கூறும் பாடல்களைப்பார்க்கிலும் அதிக நாயிருப்பினும், சேரரைப்பற்றிய பாடல்களைக் கூடியவரை இம்முறையே கையாண்டு முற்படவைத்து வகுப்பதற்கு, அவைகள் சிறிதும் தடைகளாகா. அம்முறைப்படி பதினாறுக்கு மேற்பட்ட

பாடல்கள் வகுக்கப்படாமையின் அவைகள் வேறு ஒருவரால் வகுத்துத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்தோர் முதற் பதினாறுபாடல்கள் வகுக்கப்பட்டமுறையைச் சிறிதும் சிதைக்காது தமக்குக் கிடைத்தபடியே நூலுக்கு முதலில்வைத்துச் சேர்த்திருக்கவேண்டும்.

17 முதல் 195 முடியவுள்ள பாடல்களை வேறொருவர் தொகுத்திருக்கலாம். அவர் முடியுடைவேந்தர்களைக் கூறும் பகுதியை முன்னும், வள்ளல் வீரர் முதலாயினரைக்கூறும் பகுதியைப் பின்னும், எல்லார்க்கும் பொதுவாய் நீதியொழுக்கங்களைக்கூறும் பகுதியை அதன்பின்னும்வைத்துத் தொகுத்தல் இயல்பு. அன்றி ஒவ்வொருபகுதியை ஒவ்வொருவர் தொகுத்தார் எனக் கொள்ளினும் இழுக்காகாது. அதைமறுக்க ஏற்ற ஆதாரங்களில்லை. எனினும் முன்னோர் தொகுத்தமுறையைப் பின்னோர் சிதைக்கவில்லை யென்பதைமட்டும் உறுதியாகக்கூறலாம்.

முதல் 195க்கு மேற்பட்டபாடல்கள் பிற்காலத்தே வந்தவர்களால் சிறிது சிறிதாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். புதியனவாகக் கிடைத்தபாடல்களைப் பழம்பாடல்களோடு சேர்த்தோர்யாரும் தமக்கு முன்னோர்செய்தமுறைவகுப்பைச் சிதைத்திருக்கமாட்டார்கள். முதல் 195 பாடல்களை வகுத்துத் தொகுத்தவர்களில் யாரும் புறநானூறு என்று இந்நூலைக் கூறியிருக்கமுடியாது. புறத்தைப் பற்றிய பாடல்கள் நானூறு இருந்தன என்பதும், அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கமுடியாது. கர்ணபரம்பரையாகப் புறப்பாடல்கள் நானூறு என்று கேட்டிருக்கலாமெனின் புறப்பொருளைப்பற்றிய பாடல்கள் பதிற்பதுபத்து பரிபாடல்போன்ற தொகைநூல்களிலும் வருகின்றன. அவைகளையெல்லாம் சேர்த்துப்பார்ப்பின் நானூறுக்குமேல் இருக்கும் என்று உணர்ந்திருப்பார்கள். எனவே நானூறு பாடல்களும் கிடைத்தபின்னர் பிற்காலத்தில் ஒருவரால் புறநானூறு என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது விளங்குகிறது.

முன்னே இந்நூலைத் தொகுத்தவர்கள் ஒரு அரசரையோ அல்லது வள்ளலையோபற்றிக்கூறும் பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் பல இடங்களிற் சிதறவிடாமல் ஒன்றுசேர்த்திருக்கலாமே யெனச் சிலர் கருதலாம். ஒரு அரசரையோ அல்லது வள்ளலையோ பற்றிய

எல்லாப்பாடல்களும் அவர்தொகுக்கும்பொழுது கிடையாதிருந்தால் எப்படி ஒன்றுசேர்த்துத் தொகுக்கமுடியும்? வேள்பாரியைப் பற்றிய பாடல்கள் (105—120-வரை) தொகுக்கப்பட்டதினின்றித் தொகுத்தோர் இம்முறைப்படி தொகுக்க முயற்சித்திருக்கின்றனர் எனத்தெரிகிறது. அவ்வாறு தொகுக்குந்தருணத்திற் பாரியைப் பற்றிய எல்லாப்பாடல்களும் கிடைக்காது மறுபடியும் வேறுதருணத்திற் கிடைத்திருக்கலாம். அதனாலேதான் மறுபடியும் பாரியைக்கூறும் பாடல்கள் 158, 176 என்ற பாடல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்கூறியவற்றால் நாம் கொள்ளக்கிடக்கும் முடிவுகள் யாவையெனின்:—

(1) புறநானூறு என்று தற்பொழுது சொல்லப்படுகிற எட்டுத்தொகைகளில் ஒன்றாகிய நூல் பலகாலத்தே பலரால் தொகுக்கப்பட்டது.

(2) பிற்காலத்தே தமக்குக் கிடைத்த பாடல்களைத் தொகுத்தோர் தமக்கு முன்னோர் தொகுத்த முறைவைப்பைச் சிதைக்கவில்லை.

(3) எட்டுத்தொகைநூல்களைக் கூறும்,

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூறு
ரெத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை”

என்ற பாடலில், ஐங்குறுநூறு என்று நூலின்பாடல்களுடைய எண்ணுரிக்கப்பட்டதுபோலப் புறநானூறு எனச் சொல்லப்படாது புறம் எனவே கூறப்பட்டிருத்தலானும், உரையாசிரியர்கள் புறம் அல்லது புறப்பாட்டு என்றே கூறுதலானும், புறநானூறு என்றபெயர் இந்நூலுக்குப் பிற்காலத்தே வந்திருக்கவேண்டும்.

(4) இந்நூலைத் தொகுத்தவர்களிற் சிலர் ஏதோ ஒரு முறை பற்றி வகுக்க முயன்றிருக்கின்றனர்.

ஆர். நரசிம்மன், B A. (Hons)

தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர், நாஷனல் ஹைஸ்கூல்,
ரிஷிவேலி.

ஸ்ரீ:

நியாயப்பிரவேச மணிமேகலை.

[32-ஆம் தொதியின் ௩௩௮-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

(4) விபகைக்கதேசவிருத்தி சபகூலியாபி.

இனி நியாயப்பிரவேசத்தில் விபகைக்கதேசவிருத்தி சபகூலியாபி வருமாறு.

1. விவகைக்கதேசவிருத்திஸவகூலியாபியா?!

புறநா நனாபகூலியாபிநித்யாபி.

இதன்பொருள்: ‘விபகைக்கதேசவிருத்திசபகூலியாபியாவது — “சத்தம் முயற்சியாற்றேன்றும் காரியப்பொருள்; அநித்தியப்பொருளாதலால்” ’ என்பது.

இதனுள், “சத்தம் முயற்சியாற்றேன்றும் காரியப்பொருள்; அநித்தியப்பொருளாதலால்” என்பது உதாரணம்.

[இங்கு இவ்வேதுப்போலியின் இலக்கணம் சொல்லப்படவில்லை. மணிமேகலையில் முதற்கண் இதன் இலக்கணம் சொல்லிப் பின்பு உதாரணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.]

இனி இவ்வுதாரணம் விளக்கப்படும்.

2. புறநா நனாபகூலியாபி வகூலி.

சுலகு வடாபிஸவகூலி.

தருவவகூலி வடாபிஸ விருத்திநித்யாபி.

இதன்பொருள்: ‘முயற்சியாற்றேன்றும் காரியப்பொருள் பகூலி; இதற்குக் குடமுதலிய காரியப்பொருள் சபகூலி; அந்தச் சபகூலியை குடமுதலியவற்றினெல்லாம் அநித்தியத்துவம் உள்ளது’ என்பதாம்.

இதனால் ஏது சபகூலியாபியாதல் காட்டப்பட்டது; இது வாதிக்கு அநுகூலமாயுள்ளது.

இனி இவ்வேது விபகைக்கதேசவிருத்தியாதல் காட்டப்படும்.

3. **புரபதூநனரீயகம் வகூம்;**
 அலு விஷுமுகாசாழி வவகூம்;
 தடுகுருகடுடுல விஷுமுகாடுள விஷுடுத
 அநிதுதூம்; நாகாசாடுள. ||

இதன்பொருள்: 'முயற்சியாற்றேன்றும் காரியப்பொருள் பகலும்; இதற்கு முயற்சியாற்றேன்றாத மின்னலும் ஆகாசம்முதலியனவும் விபகலும்; அவ்விபகல்துள் ஏகதேசமாகிய மின்னல் முதலியவற்றுள் உள்ளது அறித்தியத்துவம்; ஆகாசம் முதலியவற்றுள் அஃதில்லை' என்பதாம்.

இதனால் ஏது விபகக்ஷகேதசவிருத்தியாயுமிருத்தல் காட்டப் பட்டது; இது எதிரிக்கு அநுகூலமாயுள்ளது.

[இங்கு விபகைக்கதேசவிருத்தி சபகஷவியாபி என்னும் இவ்
வேதுப்பொலியின் பெயருட்கூறிய முறையானே விபகைக்கதேசவிருத்தி
யாதலை முன்னாகவும், சபகஷவியாபியாதலைப் பின்னாகவும் கொண்டு
விளக்காது, சபகஷவியாபியாதலை முன்னாகவும் விபகைக்கதேசவிருத்தி
யாதலைப் பின்னாகவும் முறைபிறழ்வைத்து விளக்கியிருப்பது மணி
மேகலைவிளக்கமுறையின் மாறுபட்டிருக்கிறது.]

இனி, இவ்வேது அநைகாந்திகுமாமாறு காட்டப்படும்.

4. தலூர் டெய்ரரி விஜயாபுரம்-தலூர்-பெருண
வடுவூர் வட்டம் நகராணிகம் ||

இதன்பொருள்: 'விபக்சுக்கேதசவிருத்தியாயும் சபக்சுவியாபியாயுமிருத்தலால் இவ்வேதாவும், மின்னல் சூடங்களின் ஒப்புமையால் முன்சொல்லியவாறே ஆணைகாந்திகுடியிற்று.' என்பதாம்.

(அதாவது—முயற்சியாற்றேற்றது இயல்பானேதோன்றுவதாகிய மின்னலினும், முயற்சியாற்றேற்றும் காரியப்பொருளாகிய குடமுதலியவற்றிலும் அநித்தியத்துவம் என்ற ஏதுப்பொருள் பொதுமையினிருத்தலால் அநித்தியத்தன்மையுள்ள மின்னற்போலே அழிவுடைமையால் சத்தம் முயற்சியார்பண்ணப்படாததோ?

நியாயப்பிழைச்சு மணிமேகலை. 29 ௨௭

அல்லது அறித்தியத்தன்மையுள்ள குடமுதலியீடால் அழிதலுடை
மையால் சத்தம் முயற்சியாற்பண்ணப்படுவதோ? என்று ஐயுறுத்
திடனாலால் இவ்வேது அநைகாந்திகமாயிற்று என்றபடி.)

இனி மணிமேகலையில் இவ்வேதப்போலிநிருபணம்செய்யத்
தொடங்கி முதலில் அதன் இலக்கணம் கூறப்படுகிறது.

‘விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க

விபாபி யாவ தேது விபக்கத்

தோரிடத் துற்றுச் சபக்கத் தொத்தியறல்' (243-245)

என்றது இவ்வேதப்போலியின் இலக்கணம் கூறியவாறு. [இவ்விடக் கணம் நியாயப்பிரவேசத்தில் இல்லை.]

இதன்பொருள்: 'விபக்கைகதேசவிருத்தி சபக்கவியாபி' என்றும் ஏதுப்போலியின் இலக்கணமாவது, வாதிடும் ஏது விபக்கத்தில் ஏகதேசத்தில் உள்ளதாயிருந்துகொண்டு சபக்கத்தில் முழுதும் வியாபித்திருத்தல்' என்பதாம்.

இது பொருள்பற்றிக்கூறிய இலக்கணம். ஒத்தியறல் - வியாபித்திருத்தல்.

இனி, இவ்வேதப்போலி ஒருதாரணங்காட்டி விளக்கப்படும்.
அது,

‘சத்தஞ் செயலிடைத் தோன்று மளித்த

மாதவி னென்னி னநித்த வேதுச்

செயலிடைத்தோன் றற்கு விபக்க

வாகா யத்தினு மின்னினு மின்னி

ஸிகழ்ந்தா காசத் துக்கா ணது

சபக்கக் கடா திக டம்மி லெங்குமா

யேகாந்த மல்ல' (246—252)

என்பதாம்.

இதனுள், 'சத்தம் செயலிடைத்தோன்றும்; அறித்தமாகலின்' என்பது உதாரணம். சத்தம் பக்கப்பொருள்; செயலிடைத்தோன்றல் துணிபொருள்; அறித்தமாதல் ஏதுப்பொருள்.

என்னின் என்றது இவ்வுதாரணம் ஏதுப்போலியாதலை விளக்கிக்காட்டுதற்கு இவ்வுதாரணத்தை அதுவதித்துக்கொண்ட அதுவாதக்குறிப்பாய்வின்றது. [அதாவது—‘சத்தம் செயலாற்றேன்’ அம் அரித்தமாதலால்’ என்று அதுமானவாக்கியங்கூறின், அதுவாள் அரித்தமாதலால் என்னும் ஏது, குற்றமாதல் காட்டப்படும் என்ற படி.] இது புரோவாதமுமடங்கிய தந்திரோச்சாரணம்.

என்னின் என்பதன்மேலுள்ள வாக்கியங்கள் அது குற்றமுடைத்தாதலை விளக்குவனவாம்.

“அரித்தவேதுச் செயலிடைத்தோன்றற்கு விபக்கவாகாயத்தினும் மின்னினும் மின்னின் நிகழ்ந்து ஆகாசத்துக் காணாது” என்றது இங்கு ‘அரித்தம் என்று சொல்லப்பட்ட ஏதுப்பொருள் செயலிடைத்தோன்றலாகிய துணிபொருளுக்கு அத்துணிபொருளில் லாமையால் விபக்கமாயுள்ள செயலிடைத்தோன்றாத ஆகாயமும் மின்னலுமாகிய இவற்றுள் மின்னலாகிய விபக்கத்தின் ஏகதேசத்தில் (ஒருபகுதியில்) உள்ளதாயிருந்துகொண்டு, மற்றொருபகுதியாகிய ஆகாசத்திற் காணப்படுவதன்று’ என்றவாறு.

இதனால் விபகைக்கதேசவிருத்தியாதல் காட்டப்பட்டது.

இனி, சபகஷவியாபியாமாறு காட்டிமுடிக்கப்படும்.

‘சபக்கக் கடாதிடம்மில் எங்குமாய் ஏகாந்தமல்ல’ என்றது அவ்வரித்தவேது, செயலிடைத்தோன்றற்குச்சபக்கமாயுள்ள குடமுதலியவற்றுள் எங்குமுள்ளதாதலால் ஒரு முடிபுள்ளதன்று என்றவாறு.

இதனால் இவ்வரித்தம் என்னும் ஏதுப்பொருள் சபகஷவியாபியாயிருத்தலும் காட்டினமையால், அது சபக்கவிபக்கங்களிரண்டிலுமிருத்தலால் வியபிசாரமுடையதாயிற்று என்பது குறிப்பா லுணர்த்தப்பட்டது.

அன்று என்பது அல்லவெனத் திரிந்துநின்றது. அல்லது, ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதியெனினும் ஆம். இவ்வாறே விருத்தவியபிசாரி என்னும் ஏதுப்போலிவிளக்கத்திலும் ‘இரண்டினும் சங்கயமாய் ஏகாந்தமல்ல’ என வழங்குவர்.

இருதலைக்கும் ஒத்த உரிமையுடைமையால் வியபிசாரமுடையதாய் ஐயப்பாட்டை விளைவிப்பதாயிற்று என்பது கருத்து.

இனி இக்குற்றமுடைமையாலுண்டாம் பயன் கூறப்படும்.

‘.....மின்போ லரித்தமாய்ச்

செயலி டைத்தோன் றுதோ கடம்போ

லரித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்று மோவெனல்’ (252-254)

‘மின்போல் அரித்தமாய்ச் செயலிடைத்தோன்றுதோ? கடம்போல் அரித்தமாய்ச் செயலிடைத்தோன்றுமோ? என்றது சத்தம் மின்போல் அரித்தமாதலால் முயற்சியாற்பண்ணப்படாததோ? அல்லது குடம்போல் அரித்தமாதலால் முயற்சியாற்பண்ணப்படுவதோ?’ என்றவாறு.

‘ஆய்’ என்னும் வினையெச்சங்களிரண்டும் ஏதுப்பொருள்வாயின.

‘எனல்’ என்றது என்று ஐயுறுதற்கிடாதலால் அரைகாந்திகமாம் என்னக்கடவது என்னும் குறிப்புணரின்றது.

[இங்கு விபகைக்கதேசவிருத்தி சபகஷவியாபி என்னும் இவ்வேதுப்போலியின் பெயருட்கூறிய முறையானே விபகைக்கதேசவிருத்தியாதலை முன்னாகவும் சபகஷவியாபியாதலைப் பின்னாகவும் வைத்து விளக்கியிருப்பது நியாயப்பிரவேசவிளக்கமுறையின் மாறுபட்டது.]

[தோடரும்]

திரு. நாராயணையங்கார்,

பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ : மதிப்புரை.

யவனமஞ்சரி:—இப்பெயர் கிரேக்கரது ஒழுக்கனால் என்ற பொருளைக் குறிக்கும். யவனர் - கிரேக்கர். இது, யவனதேசத்து 'அரிஸ்டாட்டில்' என்னும் அருங்கலைவாணரியற்றிய 'நிக்சோமாக்கியன்' ஒழுக்கநூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாம்.

அரிஸ்டாட்டில் இற்றைக்கு இரண்டாயிரத்திருநூற்றாண்டுகட்குமுன் மஹா அலெக்ஸாண்டரின் ஆசிரியராய்த் திகழ்ந்தவர். மேற்றிசையாளரின் மலைசிறந்த தத்துவஞானியென்று போற்றப்பெறுபவர். தருக்கம் தத்துவம் ஒழுக்கம் உலகியல் எனப் பலதுறைப்பட்ட பொருளிலும் அரும்பெறல் நூல் களையளித்துப் புகழுடம்பெய்தினவர். இது நிற்க.

மேலேகண்ட இவரது ஒழுக்கநூல் அறநெறியியலை விளக்கப்புகுந்த தாம். அது தன் ஒப்புயர்வற்ற தன்மையால் கிரேக்கமொழியினின்று ஆங்கிலத்திற் பெயர்க்கப்பட்டது. அம் மொழிபெயர்ப்பே யவனமஞ்சரி என்னும் இத்தமிழ்துலகு மூலமாயிற்றென்று விளங்குகிறது. முதனூலின்பொருள் கள் பெரும்பாலும் இலக்கணநெறியான் வரையறைப்படுத்தப்பட்டிருந்த லோடு, விரிவாக வியாக்கியானம்செய்து விளக்கப்பெறவேண்டும்நிலையிலும் உள்ளளவரகலின் அவற்றை ஆற்றலழியாமல் வேற்றுமொழியில் மாற்றியுரைத்தல் எளிதினியலாதாம். அன்றியும், ஒருமொழிபெயர்ப்பைத் துணைக் கொண்டு மீண்டும் மொழிபெயர்த்தலின் இடையூறுகள் மிகைப்படும்.

ஆயினும், அவற்றைப் பெற்றுப்படுத்தாத இவ் யவனமஞ்சரி நூலாசிரியரின் தளராமுயற்சி பாராட்டற்குரியதே. தமிழ்ப்புலமையும் தத்துவநூலறிவும் ஆங்கிலக்கல்வியும் ஒருங்கமைந்த திரு. த. இராமநாதபிள்ளை (B A, Lond.) அவர்கள் தகுதிகான்றவராகையால் இம்மொழிபெயர்ப்பினை நன்கியற்றியுள்ளாரென்பதில் ஐயமில்லை. வேற்றுநாட்டாரிடையினங்கும் கலையறிவின் பெருமையெல்லாம் தமிழ்மக்களிடையும் பரவவேண்டுமென்ற பிள்ளையவர்களின் நன்னோக்கம் எவரும் விரும்பி ஏற்கத்தக்கதாகும்.

நூற்றுமூப்பது பக்கங்களளவில் அழகாக அச்சிடப்பட்ட இப்புத்தகத்தின் விலை ரூ. 1. வேண்டுவோர் யாழ்ப்பாணத்துப் பருத்தித்துறையில் ஆசிரியரவர்களிடம் பெறலாம்.

ஸ்ரீ அந்நுசலமான்மியும்:—இஃது இலங்காபுரிக்கு அலங்காரமாய் விளங்கிய ஸ்ரீமதூர். பொன்னம்பலமுதலியாரவர்களின் அருந்தவப்புதல்வர் மூவரில் ஒருவரான கௌரவஸ்ரீ. பொன். அந்நுசலம் என்னும் பெருந்தகையானரின்சரித்தத்தை விரித்துரைப்பதால் இப்பெயர்பெற்றது.

யாழ்ப்பாணத்து இராமநாதவித்தியாலயத் தமிழ்ப்பண்டிதர் சாவகச்சேரி ஸ்ரீமார் பொன்னம்பலம்பிள்ளையவர்கள் இந்நூலின் ஆசிரியராவர். செவிக்கினிய செந்தமிழ்ச் செய்யுண்டையில் இயன்றள்ள இது, பழந்தமிழ்க் காப்பியங்கள்போலக் காப்பு, மங்கலம், அவையடக்கம், நாட்டுவளம், நகராச்சிறப்பு முதலியவற்றாற் றேற்றுவாயுடையதாய், பாடப்பட்டோரின் பெருமையைத் தக்கவாறு வருணித்துச்செல்கின்றது. பண்டைப்பெருமக்கள்வரலாறு இதுபோலச் செவ்வனம் எழுதப்பெற்றிலாமையால் நம் நாட்டிற் சரிதவராய்ச்சி தடைப்படுகின்றதென்பர். அக்குறைநீங்க இந்நூல் ஏதிர்காலத்தில் ஓரளவு பயன்மாவல்லதும் ஆகும்.

அழுத்தமான காகிதத்தில் விளக்கமாக அச்சிட்டு உறுதியாகக் கட்டப் பெற்ற இப்புத்தகத்தின் முகப்பில், புலவர்பாடும் புகழுடையவள்ளல் திரு. பொன். அந்நுசலம் அவர்களின் உருவப்படம் அழகுற அமைந்துள்ளது. இறுதியில் அரும்புதவிளக்கமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் விலைமுதலிய விவரங்கள் கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற் றெரிந்து கொள்க. "A. Mahadeva Esq. M.A., M.S.C., 'Ponklar,' Harton Place, Colombo."

பொன்வண்ணத்தந்தாதி (முலழம் உரையும்):—இப்பிரபந்தம் சேரமான் பெருமானுனுரால் சிவபெருமான் துதியாக அருளிச்செய்யப்பெற்றதாம். 'ஆத்திருடி' என்பதுபோலப் பொன்வண்ணம் என்னும் சொல் முதற்குறிப்பாக இஃது அந்தாதித்தொடையான் அமைந்தமையின் இப்பெயர் பெற்றது. ஸ்ரீமத். கோ. வடிவேலுசெட்டியாரவர்களின் மாணவர் திரு. கா. பொன்னுச்சாமிநாட்டாரவர்கள் தம் ஆசிரியருதவிகொண்டு இதற்கு அரியஉரை இயற்றியுள்ளார். இவ்வுரை, கருத்து பதப்பொருள் மேற்கோள் விசேடம் என்னும் பலவுறுப்பும்பெற்றுச் செய்யுட்பொருளை விரிவாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கிச்செல்லுகின்றது. பொருளை நன்கு புலப்படவரையுந்தன்மை இவ்வாசிரியர்பால் மிகவும் பாராட்டற்குரியதே. பிழையறப் பரிசோதித்து நூற்றிருபதுபக்கஅளவில் செவ்வனம் அச்சிடப்பட்ட இப்புத்தகத்தின்விலை அணு 4. வேண்டுவோர் "K. P. Sawmy & Co, 264, China Bazaar Road, Madras" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

தழிப்போகாதி:—சென்னைச்சுவகலாசங்கப்பிரசாரமான இவ்வகராதி வேலை பெரும்பான்மையும் முற்றுப்பெறும்நிலை எய்திவிட்டது. கடைசியாக வெளிவந்துள்ள இதன் ஆரூர்தொகுதியின் மூன்றம்பகுதியில் 'வலிச்சல்' என்பதுமுதல் 'விரம்புட்டில்' என்பது இறுதியாகவுள்ள மொழிகளுக்கு இன்றியமையா மேற்கோளுடன் பொருள் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம் ஐனமே இஃது இனிது நிறைவேறல் எல்லார்க்கும் விருப்பமாம். மேலே குறித்த தொகுதி VI பகுதி III-ன் விலை ரூ. 2. வேண்டுவோர் "Messrs C. Coomarasawmy Naidu & Sons, George Town, Madras" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

தேவிகாலோத்தர ஜகமம்:—இது வடமொழிநூலின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாயுள்ள 66 பாடல்களால் நூன யோகநெறியொழுக்கங்களைத் தெளிவாகச் சொல்லவல்லது. இதற்குத் தேவகோட்டைச் சிவாகமசங்கத்துச் சித்தார்த்தசாத்திர போதகாசிரியர் திருவாளர் பொ. முத்தையபிள்ளையவர்களால் சித்தார்த்தாத்திரம் என்னும் ஓரருமையான விருத்தியுரையெழுதிப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாடலும் அவதாரிகை, பதவுரை, பொழிப்புரை விசேடவுரை என்னும் உரைவகைகளால் நன்கு பொருள் விளக்கப்பெற்றுள்ளன. இதன் பாடல்களாலன்றி விசேடவுரையாலும் சித்தார்த்தசாத்திர முடிபாயுள்ள பொருள்கள் விளங்குகின்றன. சித்தார்த்த சாத்திரப்பயிற்சியும், யோகமுயற்சியுமுடையோராலல்லது இத்தகையுரையெழுதல் மிகவும் அரிது. இதன் உரையாசிரியரது நன்முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. ஆன்மலாபமடைய விரும்புவோரெல்லோர்க்கும் இப்புத்தகம் பயன்படத்தக்கது. இதன்விலை அனா 10. வேண்டுவோர் "திருவாளர். பொ. முத்தையபிள்ளையவர்கள், சித்தார்த்தசாத்திரபோதகர், சிவாகமசங்கம், தேவகோட்டை" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

101. சேணே மருவுஞ் சிவன்வாழ் சிராமலைச் சேயிழைக்குப்
பாணேர் மொழிமயி லேயென தாசை பகர்வையென்று
வீணே யுரைத்துமி குத்திய பேரின் மிகமெலிந்தேன்
காணே னிரக்க முனைப்போ லுடையரிக் காசினிக்கே. (க)

பேதைமையூட்டல்.

102. மகத்தைப் புரியு மவர்வாழ் சிராமலை வள்ளலன்பாற்
சகத்தைப் புரக்குந் திறலாய் குறவர்முன் சார்த்துபுகர்
முகத்தைத் தடிந்த விடத்தார் மருப்புதிர் முத்ததனற்
சகத்தைக் கடியு மவளோ தருவள் சகமுனக்கே. (க0)

காதலன் மூதறிவுடைமை மொழிதல்.

103. குன்றேசிலையெனக்கொண்டோன் சிராமலைக் கோற்றொடிமான்
கன்றே யனை யிழியறி யாளெனல் கட்டுரையே
நன்றே தனித்தெனை யாயத்தி னீங்கி நயந்தனைந்த
அன்றே முதுக்குறை வுற்றதன் ரோவவட் காயிழையே. (கக)

101. 'உமி குத்தினவர்போல்' என்பது ஒரு பழமொழி; "நெற்குத் துண்ணு துமிக்குத்திக் கைவருந்தி" (சேக்கிழார்புராணம், 20), "சுவைபடு மவனித் துமியுணக்கொள்ளுந் தொழுத்தையேன்" (திருப்பெருந்துறைப். உபதேசப். 75.) இரக்கம் உணப்போலுடையவென்றது இரக்கமில்லா யென்பதைக் குறிப்பித்தபடி.

102. மகம் - யாகம். புகர்முகத்தை - யானையை. தடிந்த - கொன்ற. சகத்தைக் கடியுமவள் - கிளியை ஒட்டுபவள். சகத்தை வெறுப்பவளா உனக்குச் சுகந்தருவாளென்பது ஒருநயம்.

103. மான்கன்று அனைய விழி - தலைவி. கட்டுரையே - கற்பித்து உரைக்கும் பொய்யே. முதுக்குறைவு - பேரிழிவு.

முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக்கூறல்.

104. பண்பா லுயிர்பரி பாக முதுவது பார்த்துவந்து
நண்பா லருளுந் சிராமலை யாரன்ப நன்னுதலாம்
பெண்பான் முன்மின்பம் பெற்றது போலினம் பெற்றிடுக
கண்பா லொளியினர் கோல்பிடித் தேகல் கருதிலரே. (கஉ)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

105. காந்தமு முசியுந் தாமே புணர்வது காண்பதுண்டோ
பாந்தம தாவெந் கருள்வோன் சிராமலைப் பைந்தொடியான்
சாந்தமு மாலையு மார்முலை மாதைத் தழுவிச்செவ்வாய்
வாய்த்தமு தார்ந்திட நீயே துணையன்றி மற்றிலையே. (கங)

உலகியல் உரைத்தல்.

106. நங்கைபொர் பாகத்தர் வாழுந் சிராமலை நண்ணுமெம்பாற்
சங்கைக ளார்புறத் தாருங் களவுக டாம்பொருந்தார்
துங்கையி னீரெமர் தங்கையி னேற்றுப்பின் னூலணிந்து
மங்கையை மேவிச் சுகம்பெற்று வாழ்கநம் மன்னவரே. (கச)

தலைவன் மறுத்தல்.

107. வருத்தும் பசியினர்க் கேரிகண் டண்டு வயறிருத்தி
எருத்துன் திடவிட்டுச் சாலி விளைத்துண்ணு பென்றலொத்தென்
கருத்துங் களிப்ப நடிப்போன் சிராமலைக் காரிகையைத்
திருத்தும் விதிமுறை மின்னே புணர்கென்று செப்பனன்றே.

104. பெண்பால் - பெண்ணினிடத்தே. கண்பால் ஒளியினர் - கண்
ணில் ஒளியையுடையவர்கள். பி-ம். 'ஒளியினர் வேண்டார் துணைகதிர்
காண்பதற்கு.'

105. பாந்தமதா - பொருத்தமாக; 'பாந்தமாய்ச், சொன்னநிலத்
தோர்களுக்காத் தூதுசென்ற தம்பி' (நீந இலந்தி முருகன் உலா, 113-4.)
பைந்தொடி: விளி. வாய்ந்த அமுது: விகாரம்.

106. சங்கைகள் - ஐயங்கள். எமர்தம் கையின் நீரை நும் கையின்
ஏற்று. தூல் - மாங்கலியம்.

107. எருவைத் துன்றிட இட்டு. சாலி - நெல். விதிமுறை -
விதிப்படி. மணந்துகொள்ளென்றபடி.

பாங்கி தலைவனை யச்சுறுத்தல்.

108. அடியார்க்கு நல்லன் சிராமலை யான்விழி யாம்பகலோன்
படியார்க்கு மாலுற மேல்கடன் முழுகின் பைம்புனத்திங்
கடியார்க்கும் வாயெம ரெய்துவ ரூர்க்கினி யேகுதும்பாம்
கடியார்க்கு மாநகர்க் கேகுத வல்லையெங்காவலனே. (கக)

தலைவன் கையுறைபுகழ்தல்.

109. வளந்திகழ் சீருங் கனினும் வழங்கு மலர்த்திருப்பேர்
உளந்திகழ் வாயரு ளித்தழை தும்வடி வொக்குமன்பாற்
குளந்திகழ் பான்மொழி யீர்நீ ரணிந்து கொளத்தகுங்கார்க்
களந்திகழ் வானவ னெம்மான் சிராமலைக் காவகத்தே. (கௌ)

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்.

110. பொன்னி வளந்திகழ் மெம்மான் சிராமலைப் பொன்னைய
கன்னி யகலல்குன் மேலனை யித்தழை காணினயிர்
துன்னி யெனையழைத் தேதென்பன் கானவ ரோகொடியர்
பன்னி யுரைப்பதென் வாங்கேம் பசுந்தழை பார்மன்னனே.

108. பகலோன் - சூரியன். படியார்க்கும் - பூமியிலுள்ள யாவருக்
கும். மால் - மயக்கம். இடி ஆர்க்கும் - இடிபைப்போலச் சத்திக்கும்.
கடி ஆர்க்கும் - மணவொலி முழங்குகின்ற.

109. சீர் - செல்வம். வழங்கும் திருவெனக் கூட்டுக. திருவின் உள்
ளத்தில் திகழ்பவனே. அருள் - அருள்செய்வாயாக. குளம் - வெல்லம்.
அன்பாற் கொள்ளத்தகும்.

110. வளந்திகழ் சிராமலை. பொன் - திருமகள்; தங்கமுமாம். ஓ
கொடியர் - மிகக்கொடியர்; ஓ: சிறப்புப்பொருள்தந்தருவிதோ ரிடைச்சொல்.
பன்னி - ஆராய்ந்து.

ஆற்றெஞ்சினோ டவன் புலத்தல்.

111. ஆட வெடுத்தபொற் பாதத்தை நாடி யனுதினமும்
பாட நமக்கருள் பெம்மான் சிராமலைப் பைந்தொடியைக்
கூட நினைத்துழ னெஞ்சேநம் போலக் கொழுந்தழையும்
வாட நினைத்து விதித்தன னோசொன் மலரவனே. (கக)

பாங்கி ஆற்றலித்தல்.

112. சங்கைக் குழையெனக் கொண்டோன் சிராமலை தன்னிலுமை
பங்கைக் குழைய மகிழ்ந்தனை வோனருட் பார்வையன்ன
மங்கைக் குழையன கண்ணிக்கு நானே வரினுரைத்துன்
அங்கைக் குழையவன் செங்கைக் குழையென வாக்குவனே.

இதுவுமது.

113. கறையார் மிடற்றின னெம்மான் சிராமலைக் காவலநான்
பிறையார் துதலெம்பிராட்டிக்குன் வாய்மைகள் பேசியன்பாய்
நிறையார் திருவுள நிற்பா லிரங்க நிறுத்துவனீ
நறையார் தழையுட னின்றேகி நானே நணுகுகவே. (உக)

111. ஆடவெடுத்த பொற்பாதம்: “ஆட வெடுத்திட்ட பாதமன்
றேநமை யாட்கொண்டதே” (தே.) நெஞ்சே சொல்.

112. குழையென - காதணியாக, உமைபங்கை அணைவோன், அருட்
பார்வையன்ன - இடக்கண்ணிய சந்திரனையொத்த; “எண்வடிவத் தொரு
வடிவாய் முக்கணிலோ ரருட்கண்ண யியைதேர்க் காலாய்ப், பண்மருவு
பலகலனிற் றலைக்கலனாய் விளங்கும்பாய் பால மேற்ற, கண்மருவு தழுவலிற்
தான் குடையாத விழிவென்று கருதி வட்டத், தண்மதிய முடியிது நிழற்ற
லென வெண்கலிகை தயங்கா நிற்க” சூதசங்கிதை, விமலன், 19.

பி-ம். ‘மகிழ்ந்தனைவோனைப் பணியு மன்னு’, ‘னருட்பாவையன்ன’.

113. கறை - விடம்; கறுப்பும் ஆம்; கறையை ஆர்ந்த மிடறெனலு
மாம்; ஆர்ந்த - உண்ட. வாய்மைகள் - சொற்களை. நான் பேசி, நிறை -
நெஞ்சைக் கற்பினெறியில் நிறுத்தல்; “சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு
மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை” (குறள், 57.) நறை - வாசனை.

இரந்து குறைபெறுது வருந்திய கிழவோன்
மடலே பொருளென மதித்தல்.

114. தாதைதன் றுளினை வீட்டிய பாலரைத் தானெனச்செய்
பேதைதன் பாகத்த னெம்மான் சிராமலைப் பேரணங்காம்
கோதைதன் னாசைக்குக் கோதைதன் கோதைக் குரகதமேல்
மேதைதன் னாவினி மேற்கொண்டு செல்வது மேன்மையதே.

பாங்கிக்கு உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

115. மையார் விழிமட மானே யுலகினின் மாதர்மணிப்
பையா ராவல்குற் றோர்முலை யாணைப் படைக்குடைந்தோர்
மெய்யார் சிரகிரி யார்நீ மெருக்கென்பு மேலணிந்து
கையார் கிழியுட னூர்வார் பனைமடற் கந்துகமே. (உங)

114. பாலர் - சண்டேசநாயனார். தானெனச்செய் - சிவசாரூபம்
பெறச்செய்த. பேதைதன்பாகத்தனென்பது சிவனென்னும்பொருட்டாய்
நின்றது. கோதைதன் ஆசைக்கு - தலைவியின்பாற்கொண்ட காதலைத் தீர்த்
துக்கொள்ளும்பொருட்டு. கோதைதன் கோதைக் குரகதமேல் - சேர
னுடைய மாலையாகிய பனையின்மடலாற் செய்யப்பட்ட குதிரையின்மேல்;
கோதை - சேரன், மாலை. மேதை - அறிவு. மேற்கொண்டு - அக்குதிரை
யின்மேற்கொண்டு. கோதையென்னுஞ்சொல் பலகால் வந்தது சொற்பின்
வருநிலையென்னும் அணி. “ஆருடை யானினும் வேம்புடை யானினு மைய
பனைத், தாருடை யானல னோமதி மானெனச் சாற்றினரே” திருவேங்கைக்.
128.

115. தேர்ப் படைக்கும் யாணைப்படைக்கும் உடைந்தோர்; உடைந்
தோர் - தோற்ற ஆடவர்கள். நீற்றைப் பூசிக்கொண்டும் எருக்கு, எலும்பா
லாகிய மாலைகளையணிந்துகொண்டும் பனைமடற்குதிரையி லேறிச்செல்லுவர்;
“கொம்மைப் பனைமுலை கூடும் பரிசு கொடியிடையார், தம்மைப் பெறுதவர்
தாலப் புரவியு மாலையென்பும், வெம்மைச் சுடலையி னீறுமென் பூனையும் வெள்
ளெருக்கும், இம்மைக்கு நாடி மறுமைக்கு மானதென் மெண்ணுவதே”
(அழங்காபதிக்கோவை, 109.) “காசியின் மேன்மைக் கலைசைத் தியாகர்
மெய்க் காட்சியைப்போல், பூசிவெண் ணீற்றெருக் கம்பு வணிந்தென்பு
பூண்டுகல்லாய், பாசியை யார்வடி வார்படங் காட்டிப் பனைமடலாம், வாசியை
நானையுன் னூர்வயி னூர்ந்து வருகுவனே” (கலைசைக். 116.) கிழி - தலைவன்
தலைவியர் உருவெழுதிய படம்; 116-ஆம் பாடலைப்பார்க்க. கந்துகம்-குதிரை.

பி-ம். ‘மானே மதிமுக வாணுதலார்’

மடலேற்றினத் தலைவன் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

116. அன்னையு மத்தனு மாகுஞ் சிராமலை யாராளால்
என்னையு மென்னுயி ராமட மாளே டெழுதுபட்டம்
தன்னையு மென்போ டெருக்கையுந் தாங்கியொண் டார்மடன்மேல்
மின்னையு றுண்ணிடை யீர்நாளை நும்பதி மேவுவனே. (உச)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமை சாற்றல்.

117. திரையார் தருபொன்னி வாளைக டாவச்செந் தேனெழுப்பூ
விரையார் பொழிநிக ழெம்மான் சிராமலை வீரசெந்தா
மரையார் கயலினை வன்னையிற் றுவு மலர்த்திருளின்
உரையா ரிடையுரு வன்றே யெழுத லுனக்கரிதே. (உரு)

தலைமகன் தன்னைத் தானே புகழ்தல்.

118. காளி யொடுநடஞ் செய்தோன் சிராமலைக் காரிகையீர்
வாளி விழியு மதிமா முகமும் வளர்முலையும்
தாளி னிணையுடன் யாவையுந் தீட்டியெற் சார்ந்துபொரும்
வேளி னுருகிடை யாதலிற் றீட்ட னிரும்பிலனே. (உசு)

116. “அம்மையு மாவதன்றி யத்தலுந்தா னுயிரான்” (திருச்சிற்
யுலா.) தார் - குதிரையின்கழுத்திற் பூட்டும் கிண்கிணிமலை. மின் னையும்.

117. வானைகள் தாவ. செந்தாமரை பென்றது முகத்தை. கயலினை-
கண்கள். வள்ளை - காதுகள். உரையும் இடையும் உருவமுடையன அல்ல;
ஆதலால் எழுதுதல் அரிது. “மந்தாகினியணி” (வேங்கைக்கோவை: 107)
என்னும் செய்யுளாலும் இக்கருத்து விளங்கும்.

118. வாளி - அம்பு. வேளின் உரு - மன்மதனுடைய உருவம்; என்றது
அருவத்தை. என்னோடு பொரும் பகைவனாகிய மன்மதனது உருவத்தைத்
தீட்டினென்று தன் இயலாமையைப் புலப்படுத்தாமற் சதுரப்பாட்டால்
விடைகூறினான்.

அருளியல்களத்தல்.

119. சின்மய னுளுஞ் சிராமலை யானருள் சேர்ந்தமன்னு
வன்மையர் போற்பெண்ணை வேட்டொரு பெண்ணை வருந்தவெட்டின்
நன்மைய தோவண்டம் விண்டிடு மன்றி னலிவுறுமால்
அன்னைய தேயென லூரார் மடல்கலை யாய்ந்தவரே. (உஎ)

பாங்கி கொண்டுநிலை கூறல்.

120. தோடுறு காதின னெம்மான் சிராமலைத் தோகைக்குரான்
நீடுறு நம்மயல் கூற மறுத்திடி னீரதன்பின்
ஏடுக ளேந்தியும் வாசித்து மாலவர்க் கேற்றமருள்
பீடுக ளேய்த்திடு பெண்ணை மரீஇமணம் பெற்றிடுமே. (உஅ)

தலைவியிளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

121. அரும்பா முலையினைப் பாவைக் கருத்தி யனைமகிழக்
கரும்பா மொழிகொடு தாலாட்டும் பேதைக்குக் காமஞ்சற்றும்
விரும்பா விளங்குயி லாட்கெவன் கூறுவன் விஞ்சைபல
வரும்பா வலர்பணி யெம்மான் சிராமலை வாழ்மன்னனே. (உசு)

119. சின்மயன் - அறிவுருவமாயவன். ஆளும் சிராமலையான் - சிரா
மலையை ஆள்பவனென விருதிபிரித்துக்கூட்டுக. பெண்ணைவேட்டு - தலைவி
யை விரும்பி; பெண்ணைவெட்டின் - பிணைமரத்தவைவெட்டினால்; “கூறொரு
பெண்ணையே கூட வேண்டுமோர், வேறொரு பெண்ணையே வெட்டு வார்
கொலோ” (திருவருணைக்கலம்பகம்.) அண்டம் விண்டிடும் - முட்டை உடை
யும்; பதினான்கு உலகத்தையும் தன்னுட்கொண்ட அண்டமே விண்டிடு
மென்பது மற்றொரு பொருள். அன்றிற்பறவை நலிவுறும். அன்மையதே -
செய்யத்தகாததே. கலையாய்ந்தவர் மடல் ஊரார்; கலை-ஆண்மான், ஸால்கள்.

120. ஏடுகள்-பனையேடுகள்; பூலிதழ். வாசித்து-படித்து; மணம்விசி.
மாலவர் - காமமயக்கமுடையவர். பீடுகள் ஏய்த்திடு - பெருமையுள்ள கள்
ருப் பொருத்திய; பெருமைகள் பொருத்திய வென்பது மற்றொரு பொருள்.
பெண்ணை-பிணையை; நக்கையை யென்பது வேறு பொருள். இந்தத் தோகை
மறுத்தால் படித்த மற்றொரு பெண்ணை மணஞ்செய்துகொள்ளென்பது
கருத்து.

121. பாவைக்கு - மரப்பாவைக்கு. குயிலாட்டு - குயில்போன்ற
மொழியையுடைய தலைவிக்கு. விஞ்சை பல வரும் - பலவகைக் கலைகள்
தேர்ந்த.

தலைவன் தலைவிவருத்தியவண்ண முரைத்தல்.

122. தனைமகிழ் கேள்வ னயிர்ப்பத்தன் னீர்மை தனதுநிழ
வினையிகழ் மாவைப் பிறந்திடும் போதரி யீடழிக்கும்
வினைதிக ழோவியத் தாற்றெளித் தானும் வியப்பவெனைப்
புனையிழை வாட்டின னெம்மான் சிராமலைப் பூங்கொடியே. ()

பாங்கி தலைவிசெவ்வியருமைசெப்பல்.

123. இந்தாடு வேணிச் சிராமலை யீசரையேத்துமன்பா
பந்தாடு வாள்வ னெம்பெரு மாட்டி பரிந்துகிறத்தில்
வந்தாடு வாள்வ னுசலம் மானை மகிழ்வெனக்குத்
தந்தாடு வாள்வ னெங்கனம் யான்சென்று சாற்றுவனே. ()

தலைவன் செவ்வியெளிமைசெப்பல்.

124. கயலார் விழியுமை பாகன் சிராமலைக் கார்மயிலே
புயலார் குழலிக்கு நீயென் வரவு புகலுமுனம்
மயலார் தரவங் கெழுவா டமுவி மனமகிழ்வான்
செயலார் பணிக ளுள்ளவா னுனக்கவள் சீர்பெறவே. (நஉ)

122. அயிர்ப்ப - சந்தேகிப்ப. மாவை - யானையை. அரி - சிங்கம்.
வினை - செயல். தன்னீர்மையை ஓவியத்தால் தெளித்தவள் சீவகன் தேவி
மார்களுள் ஒருத்தி; புனையிழை - தலைவி. புணர்ச்சிவிசேடத்தை அறிந்து
தன்மீது சீவகனுக்கு உண்டாகிய ஐயத்தை, பிறக்கும்போதே சிங்கக்குட்டி
ஒன்று யானைமத்தகத்தைப் பிளத்தலைத்தெரிவிக்கும் ஓவியமொன்றை எழு
திச் சீவகன் தேவிமார்களுள் ஒருத்தி தீர்த்தாளென்பது பண்டையராலாறு.
இது, “சீவகனுக் கன்றொருபெண் சிங்கமொரு கன்றினும், பாவனைபோ
லையெழுதிப் பக்கத்தில் - ஓவியமாக், காராண யொன்றெழுதிக் காட்டவரிக்
கன்றுதள்ளிப், போராடிப் பாய்ந்தகதை பொய்யலவே” (கூளப்பநாயகன்
விறலிவிதோது, 203-4) என்பதனாலும் விளங்கும்.

123. இந்து - பிறை.

124. பணிகள் - ஆபரணங்களை.

பராசனிக்கையாரியன் பக். 607
பராசசேகரன் 1208-10, 1269,
1675, 1681, 1771; பக். 637
பராசபயங்கரன் 646
பராசபூஷணன் 1269
பராசரத்தினிபட்டம் 1310
பராசரானராமன் 928
பரவர்போர் 889
பரவரானநாயனார் 1872
பரவமழைக்குச் சூரியன் காரணம் 124
பராக்ரமபாகு 2070; பக். 602
பராக்ரமபாண்டியன் 925-37, 934
—7;—பாட்டு 944-9;—சிவபத
மடைந்தது 950-2
பராக்ரமவாகுபுடன் 2070
பரங்குசுதாசபாகவதன் 2089
பரங்குசன் 892, 1816, 1822
பராசரபட்டர் 1844
பராந்தக தேவன் 784
பராந்தகபாண்டியன் 889, 894-5
பராந்தகன் - செஞ்சுடையன் 889-90
பராமுதமாதல் 1147
பரிசலம் 46, 1064, 1113
பரிகாரம் 1625
பரிச்சின்னம் 811
பரிசயம் 509
பரிசுறுத்தல் 134
பரிசுல்கடாநிலை 584
பரிணாமவாதம் 2054
பரித்தல் ‘பரித்தலுரை’ 1545
பரிதானம் 373
பரிப்பெருமான்—1539-42;—உரைப்
பாயிரம் 1539; பக். 353;—பாட்டு
பரிபவம் 784 [2007
பரிபாட்டமுதம் 1549
பரிபாடல் 1384;—உரைச்சிறப்புப்
பாயிரம் 1549;—செய்யுட்குரியார்
2011
பரிபூர்ணன் 889
பரிமளகவிராசன் 1737
பரிமளித்தல் 1732
பரிமேலமுதர் 1538, 1543-50
பரிமேலமுகியன் 1548
பரிவின் இயல்புகள் 526
பரிவினும் போகாது உவப்பினும்வந்து
திரும்பொருள்கள் 296

பருடையர் 1047
பருத்திக்குளர் 2133
பருத்தி யாடையான ஊர் 2144
பருதி - குறஞ்சைகாரர் 1588
பருதியஞ்செல்வன் 124-5
பருதிவனப்புராணம் 1962
பருந்தரிமலும் உவமை 1556
பருப்பொருள் கடிதல் 1552
பருவந்த 336
பருவமழைக்குச் சூரியன் காரணம் 124
பல்காப்பியம் 1564, பக். 319
பல்காப்பியனார் 1389
பல்கட்டாரம் 449
பல்கந்தமாலை பக். 300
பல்கனம் 700
பல்யாக முதுகுமிழ் பெருமுகி 889
பல்லக்கு 1504, 1623, 1655
பல்லவதரையன் 1569
பல்லகம் 2109
பல்லவமாராயன் 1983-4
பல்லவர் - 819, 890, 897, 906, 970
1274-6; (-பலர்) 1440
பல்லவர்க்குத் தொண்டைமாலை 970
பல்லவவேந்தனான பெருமானாகிகள்
வாக்கு 1982
பல்லவனைப் பாண்டியன் புறங்கண்
பலத்தல் 1300 [டது 892
பலதேவீசர் 1648
பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புவலவர்
1818, 1740; பக். 293, 303
பலபத்திரன் 1937
பலா பெரியார்க்குவமை 256
பலிபீடம் 1300
பலணந்தி 1224, 2082;—மாமுனி—
பலதாயமங்கலம் 1015 [1537
பலரோகமந்திரம் 2028
பலன்பாடிப்புவலவர் 1777
பலனமாலை 2102
பலனமாலைபயந்த கவனயானை 91
பலனிப்பிடி 693
பலுளியுரைத்தல் 1911
பழை - பழையாறு 182
பழந்தீவம் 2109
பழந்தீவு 12000—780, 782
பழம்பாட்டு 891
பழமலைச் சிறப்பாழ்ப்பதி 1925
பழமலைச் சிறப்பாழ்ப்பதி 1925

பழமொழி பக். 571
 பழையகன்கோத்தபாட்டு 1439
 பழவீணை 342—6
 பழனி 2091
 பழனிப்புராணம் 1779
 பழனிமாடுனிவர் 1946
 பழுக்காய் 691
 பழுமாஞ்சூழ்ந்தபறவை உவமை 268
 பழைமை - தொன்றுதொட்டுவரும் உரிமை 899
 பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர் பக். பழையபாகம் - கவிவகை 1251 [603]
 பழையயாழ் மூப்பால் அழிந்தகுரற் குவமை 302
 பழையவெற்பு 1943
 பழையனூர்க்காரி 1404—5
 பழையனூர்லீலி பக். 622
 பழையனூரார்பழிதீர்த்ததீக்குழி பழையாறு 181, 2122 [1460-62]
 பள்ளி - சைனார்வழிபடும் மலை 183
 பள்ளிகொண்டான் 1371
 பள்ளிச்சந்தம் 892
 பள்ளியுணர்த்தும்பிரான் 1828
 பற்பகாபன் 917
 பற்றறுத்தல் 383
 பற்றிலைநன் காடு 711
 பறம்பு - பாரிமலை 280, 985
 பறியல் - அட்டவீர்த்தொன்று 88
 பறைக்குறுதல் - நீக்குதல் 335
 பறைகெழுவாரணம் 491, 718
 பறைசாற்றியது 567
 பறைநிறைகொல்யாணை 491, 718
 பறைபேர்த்துக்கன்னுட்டுதல் 895
 பன்மன் 791
 பன்றி (நாடு) 2107
 பன்றிக்கொடி 46
 பன்றிகளாகப் பகைவர்படை கூறப்ப பன்னசாலை 346 [டல் 508]
 பன்னிருகணங்கள் 165
 பன்னிருபடலம் 1563, பக். 318
 பன்னிருபுலவரின் முன்னவன் தொல் காப்பியன் 1564
 பன்னிருமடற்பூவுக்குள்ளின்றான் 1746
 பன்னிருவர் அகத்தியர்மாணாக்கர் 1563
 பன்னெறி 401—18 [—4]
 பனங்குரும்பையின் ஏரான முலை 666

பனசையில் ஆதிவராகன் 1229
 பனந்துண்டத்தை ஒளவை பாடியது பனம்பாரனூர்பாயிரம் 1989 [1411]
 பனுவல்வாய் 1402
 பனைத்தடக்கைநாலவாய் 41
 பனையின் கிழக்குப்பிளவு நாரைவாய்க் குவமை 1463
 பாக்கம் 1236
 பாக்கமுடையான் 1263
 பாக்கனூர் 1439
 பாகசாதனன் 1010
 பாகசாஸனனூரம் 892
 பாகட்டீர் பக். 258
 பாகம் (கலிப்பாகம்) இருவகை 1251
 பாகரன் - பிரபாகரன் 2054
 பாகவதகதை 1653
 பாகவதசாரம் 1701
 பாகவதபுராணம் 1652, 1673
 பாகவதரிட்டசமுத்தி 1600
 பாகற்கொடியறுப்பார் 1637
 பாகனூர்க்கூற்றம் 889
 பாகுடகவி 1138
 பாகை 1775;—கோ 973;—கடற் கரையது 973
 பாகைச்சொக்கலிங்கன் 1797
 பாகைப் புண்ணைவனாதன் 1951
 பாகையந்தறைவன் 974
 பாக்குபடுதல் - ஒருசார்பாதல் 870
 பாச்சில்வேன் நம்பன்பாட்டு 1013—4
 பாசறை 729
 பாசி 488
 பாசிமறம் 489
 பாஞ்சராத்திரம் 2018
 பாஞ்சாலன் புதல்வன் 762
 பாட்டம்பு 1612
 பாட்டன் - பாட்டமதத்தவன் 2054
 பாட்டான் - புலவன் 1530
 பாட்டியல் 1531, 1726
 பாட்டினளினம் 1733
 பாட்டுமுரையும் பவிலாமை 1400
 பாடகம் (-தலம்) 29, (-காலனி) 55
 பாடகர் பிழைப்பு 1549
 பாடம்போற்றல் 1530
 பாடல் என்றும் கிழியாமை 1417
 பாடல்பெறுதல் 284
 பாடலம் - சோழன்குதிரை 626

பாடான் 559—585
 பாடியம் 1837
 பாடித்தவர் 899
 பாடிபுக்காற்றுதல் 580
 பாண்டசெய்தல் 869
 பாண்புலவன் 1188—91
 பாண்டமங்கை 2088
 பாண்டவர் 768, 1435
 பாண்டவர்க்குதன் 1278
 பாண்டிக்கொடுமுடி 889
 பாண்டிக்கோவை 867—88; பக். 585
 பாண்டிநாட்டுச் சிவதலம் 86—7
 பாண்டிநாட்டுச் சிறப்பு 2099—2101
 பாண்டிநாட்டெல்ல 2098
 பாண்டிப்பெருமான் 1896—8
 பாண்டிமண்டலசதகம் பக். 625
 பாண்டிமண்டலம் 799, 1555
 பாண்டியநாதன் 890
 பாண்டியபாட்டு 1845
 பாண்டியர்—ன் 650—87, 859—962, 1451, 2099;—அருஞ்செயல்கள் 892;—அவையில் தமிழ்ப்புலவர் 1535;—கம்பர்சிலிகை தாக்கியது 1883;—குதிரை 529;—குலதெய்வம் பக். 210;—சம்பராசன் படை வீடுமுற்றியது 1201;—சடையற் குச் சிங்காதனமிட்டது 1132;—சோழற்குத்தோற்றது 1058;—தமிழ் வளர்த்தகூடல் 994;—தாட்சிலம் பாத் கடல்வற்றியது 1270;—தமிழின் கரைகண்டமை 892;—திருமணம் 1801;—தேவி 1627;—படி வேண்டியது 1232;—பாட்டு 1004—5, 1462, 2201;—புலவன் 1202;—புறக்கொடை 1523;—மகனும் பார்த்தனும் 750;—யானை 517—21;—யானையைப் புகழ்ந்து புகழேந்திபாடியது 1491;—வரிசை 1206;—வாசல் 893;—வாசற்புலவர் 1463
 பாண்டியற்குச் சங்கத்தார் கூறியது பாண்டியன் மாரீர்த்தி பக். 587 [1391]
 பாண்டியனிடம் கம்பர் கூறியது 1136
 பாண்டியனூர் தேவியும் கம்பர்பல்லக் குச் சமந்தது 1504
 பாண்டியாதிராசன் 889
 பாண்டியல் 1368, 1426

பாண்டிவனநாடு 2101
 பாணர் 1735 1188—91
 பாணர்க்குப் பாண்டிநாடு அளித்தவன் பாணர்ப்பாரந்தாங்கியோன் 2138
 பாணர்பழந்தலைச் சிறியாழ் உவமை பாணர் வயிரியர் பொருள் 724 [802]
 பாணரான நாயனார் 1872
 பாணவியசத்தாசன் பக். 532
 பாணற்குச் சோழன் முடியளித்தது பாணன் பாணியர் பேச்சு 1684 [906]
 பாணன்பிணமெடுத்தவன் 1228, 1230
 பாணி (-பாடினி) 1684;—(தேசம்) 799
 பாணித்தல் 757
 பாணிரண்டு 2008
 பாணெலிபல்குதல் 477
 பாத்தியுடைக்கலிமான் 458
 பாத்தியக்கு பக். 620
 பாதமயக்கு பக். 620
 பாதமபுயம் 1274 [925, 1365]
 பாகிபுழி பாகிபுழான பாட்டு 893, பாகிபி கயவர்க்கு உவமை 256
 பாகிவகை பாகிவகையானபாட்டு 893, 925, 1365
 பாகிவென்பாவில் திருமாலவதாரங்க பாகி 447 [வருதல் 1618]
 பாப்புக்குரக்கு 1596
 பாப்பையுவேன் 1766
 பாப்பீடு 889
 பாம்பாறு 2148
 பாம்புக்குப் பால்வார்த்தல் 46
 பாம்பேர்மருங்குல் 990
 பாய்தோய்த்தநாவாய் உவமை 510
 பாயிரத்தொல்காப்பியங்கற்பார் 1996
 பாயிரம் 362
 பாயினசிறடி 110
 பார்த்தன் 1635;—சுவாதவசனையறித்தது 751;—பாண்டியன்மகளை மணந்தது 750
 பார்த்திலநல்லூர் 1791
 பார்ப்பதி 1636
 பார்ப்பார்—ன் 1501, 1037
 பாரகாவியம் 1790
 பாரத்தவாசாதிகள் 892
 பாரதம் 892, 1938;—பதினெண் பகலில் முடிதல் 813
 பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் 22
 பாரதவிலக்கணம் 1564

பாரதவேண்பா பக். 29, 72
 பாரதாயன் பக். 617
 பாரதிதீபம் 1774
 பாரம் - தசபாரமிதை 187
 பாரமிதைகள் பக். 535;—முப்பது 196
 பாராவதம் 186
 பாரி 985—6, 1401
 பாரிசாததருவைக் கண்ணன்கொணர்ந்
 பாரிசாதலீலை 1944 [தது பக். 520
 பாரித்தல் 337, 869, 885
 பாரிபறம்பு 280, 985
 பாரிபறித்தபறி 1404
 பாரிமகளிர் 1047, 1408
 பாரியூர் 1349
 பால்வண்ணதேவனா வில்லவதரை
 பாலகன் 553 [யன் 1535
 பாலமுது 1070
 பாலலகைகோத்திரம் 1612
 பாலன்னசொல் 1401
 பாலனைப்பறித்தல் 1312
 பாலகாரி 341
 பாலநாசம் நமச்சிவாயக்கவிராயர் 1745
 பாவலர் 1478
 பாவலர்கொடியவராதல் 365
 பாவாணர் 1305
 பாவிசளிப்பாவிசன் 319
 பாவுக்கல் 1303
 பாவுடன்முருக்குதல் 880
 பாவேந்தர் 1187, 1450
 பாலைப்பாட்டு 177
 பாவை - பொறிவகை 1429
 பாவைவளர்க்கின்ற பைங்குரவு 873
 பாவ்ப்பு 1625
 பாழிப்போர் 869, 889
 பாளிபாலை பக். 534
 பாலையகாரர் 1797
 பாற்கடல் நூற்பொருட்கடற்கு
 உவமை 1536
 பாற்கடல்போலப்பரந்தனல் 1552
 பாற்கடலிற்றேன்றியபொருள்கள்
 பாற்கரியம் 2054 [892
 பாற்படப்பாப்புதல் 889
 பான்முறை 899
 பாஸ்டர் ராஜ்யம் பக். 579
 பிங்கலகிண்டு 2077
 பிங்கலம் 2082

பிங்கலமுனிவர் 2077
 பிச்சையம்மன் 1121
 பிஞ்ஞகன் 1392
 பிட்டுவாணிச்சிமகன் 995
 பிடி 513, 519, 654
 பிடிக்கோடுகளிற் உவமை 112
 பிடித்தபத்து 2040
 பிடிபாடு 906, பக். 589
 பிடியின்கோடு இருப்பையின்வாடாப்
 பூவுக்கு உவமை 1394
 பிடியைத் தலைவி இரத்தல் 693
 பிடுக்குதல் 1595
 பிண்டிக்கீழ் நான்முன் 132
 பிண்டித்திருமால் 130
 பிணவணை 1173
 பிணி 303
 பிணிகிடந்தார்க்குப்பிறந்தநான் அச்சம்
 பிணிமுகத்தோன் 1383 [பயத்தல் 680
 பிணியரசன் 170
 பித்தசாந்தியாக வாழைத்தோட்டம்
 பிதாக்கனாவார் 401 [புகுதல் 1490
 பிதாவைக் கொலைபுரிந்தான் 345
 பிம்பசாரன் பக். 535
 பியல் 700
 பிரகாசம் (—சிவப்பிரகாசம்) 2044
 பிரசண்டவாக்கி 1713, 1796
 பிரசண்டன் 1527 [358
 பிரதமைபிற்பித்தரும் பிழைபேசாமை
 பிரதாபசிங்கமகாராசர் 1753, பக். 640
 பிரதாபம் 1652
 பிரதாபருத்திரன் 1203;— (கசபதி
 யரசன்) பக். 606
 பிரதானித்தம் 1338
 பிரதானிமுத்திருணப்பிள்ளை 1795
 பிரபத்தகவி 362
 பிரபத்தவகை 1713
 பிரபாபாலர் பக். 536
 பிரபுவிலக்கலீலை 1941
 பிரம்பூர் ஆனந்தரங்கன் 1360
 பிரமதேயம் 892
 பிரமதேவன் (—தண்டநாயகன்) 786
 பிரமராயன் 1122, பக். 607
 பிரமலிகிதம் 1123, 1658, 1793
 பிரமன் - பிரமாதிராயன் 1256;—
 1303, 1414;—கொடி 1;—நிறம்
 1;—படைக்கலம் வாய்மை 1

பிரமாதிராயன் பக். 607
 பிரமியகிரந்தி 2150
 பிரமேயசாரம் 1842
 பிரமோத்தரகாண்டம் 1626
 பிரயோகவிவேகம் 1706—9, 1718
 பிராமணப்பிள்ளையன் பாட்டு 1640
 பிராமணர் 1595
 பிரியாவிடை 1592
 பிருகற்பதி 1529
 பில்லிவைத்துக்கொல்லுதல் பக். 609
 பிழைபாக்கு 668
 பிள்ளைதிருநறையாரையர் 1829
 பிள்ளைகிலை 721—2
 பிள்ளைப்பாண்டியனார் 1641
 பிள்ளைப்பெருமான் 1138—9
 பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் 1738—9
 பிள்ளைமதி 647
 பிள்ளையழியமணவாளநயினர் 1851—
 பிள்ளையாட்டு 723 [3
 பிள்ளையார் 1598
 பிள்ளைலோகாசாரியர் 1848, 1853
 பினாய் 1590
 பிளிற்றதல் 349, 380
 பிறக்கியபோர் 2097
 பிறக்கிவைத்தல் 1031
 பிறக்கோடு 470
 பிறக்குதல் 466, 737, 1031, 2097
 பிறகன் 387
 பிறக்கன்மா 102
 பிறந்ததிசைக்கிசைநிறல் 1585
 பிறந்தநான் பிணிகிடந்தார்க்கு அச்சம்
 பிறப்பாதி நான்கு 4 [பயத்தல் 680
 பிறப்பித்தோன் - தந்தை 401
 பிறர்மனைநயவாமை 242
 பிறவாதபேராளன் 6
 பிறவாநெறி 174
 பிறவாநெறியார் 1603
 பிறவிக்குணங்கள் 275
 பிறைகுடி 1773
 பிறையின்தோற்றம் 126
 பின்றுங்கி முன்னுணர்ந்தல் 1393
 பிணை 2102
 பிதாம்பரம் 1080
 பீலிபோல் யானைக் கோடாதல் 380
 பீறல் 640
 புத்தியுத்தல் 889

புகர்வான் 111
 புகல்வேட்டல் 484
 புகலூர் பக். 636
 புகலூரந்தாதி பக். 599
 புகலூர் 2066
 புகழ் 291—3, 590—5
 புகழ்க்கம்பம் நாட்டுதல் 1315
 புகழ்ப்பொருள் 1470
 புகழ்பொருள்பொழிவார்மேற்றதல்
 புகழ்மகள் 819 [292
 புகழ்வெய்யோன் 714
 புகழாப்புகழ்ச்சி 837
 புகழாளர்க்கு எவ்வுயிருக் காத்தளித்தல்
 புகழியூர் 890 [கடன் 254
 புகழின்செல்வி 799
 புகழெய்தாதார் இன்னாரெனல் 293
 புகழேந்தி 1486—91, பக். 20;—
 உவப்பப்பாடுபவர் 1803;—குறல்
 குடியைப்பாடியது 34;—வாக்கு
 பக். 527;—வெண்பாவிற் சிறந்த
 வர் 1804
 புகழேந்தியாண்டான் 1150
 புகழேந்தியார் பக். 587
 புகாப்பது 'பிறருன்னம்புகாப்பது' 1039
 புகார் 645, 1202, 1469, 1633,
 2113;—புறம்பிணையான் 997;—
 பூதம் 220;—பெருமான் 623;—
 மன்னன் 1409;—வணிகரது கொ
 டை 279;—வணிகன் மாநாகன் பந்
 தன் 1418
 புகைக்கருங்கொடி உம்பர் மீன்கடுபுகை
 யின் வாய்த்தல் 449
 புகன்ணார்கிழவன் 1620
 புட்கரணி கல்சாத்துவித்தல் 1075
 புட்டில் 1429
 புட்பகப்பிடி 786
 புட்பதாலை 1008
 புடிபுடியாக 1308
 புடோலியரசன் 1144
 புண்டரம் 907
 புண்டரிகபாதம் 200
 புண்டரிகமாதர் 146
 புண்ணடை 280
 புண்ணணந்தர் 708
 புண்ணிரத் துகளெழுதல் 440
 புண்மான் 214

புன்வாய்கிழித்தல் 701

புத்தசமயம் 1206

புத்தநிகழ் மூவர் 2054

புத்தமித்திரன் 1464

புத்தர்—அரக்கர்வேண்டமெய்க்குருதி அளித்தது 186, 191;—அரக்கரில் ஒருசாரர்க்குநெறிமொழிந்தது 186;—அரக்கரைவர்க்கு அறமுரைத்தது 188;—அரியணை வீற்றிருக்குநிலை 188;—அரியேறு கொடி 184;—உடம்பினைப் பிளந்து பிறர்க்கீந்தது 197;—எண்பத்தொன்பது சித்திகளை உரைத்தது 187;—ஒருவன் அயில்கொண்டெறியக் கருணைபுரிந்தது 186;—கண்கொடுத்தது 197;—கருடற்கு வாய்மைநெறி பகர்ந்தது 188;—கருடற்கும் அரவுக்குமுன்ன பகை தீர்த்தது 187;—கைநாகத் தார்க்கு ஆழியளித்தது 186;—தடி கொடுத்தது 197;—தற்சேர்ந்தார்க்கு விண்கொடுத்தது 197;—தனக்கென ரென்றானு முன்னமை 195;—தனம், களிற் சிந்தாமணி முதலியனவேண்டியார்க்கு அளித்தது 215;—தாய் ஏழுநான் இன்னாயிர்தரித்தது 194;—தாய்மருங்குல் நோவாமற் பிறந்தது 194;—தானஞ் சேலமாக்கியது 197;—தன்னியில்லான் பூணூற் தீயணைப்பாய்படுத்தச் சிறுதயில்கொண்டது 186;—நாகர் கவரிவீசுதல் 185;—நாகர்துயர்போக்கியது 187;—நாகர்குலத்துக்கு அமிழ்தம் அருளியது 186, 188;—பாம்பின்படத்தில் உலகிட்டுத் துலையேறியது 186;—பிரமரால் தொழப்படுதல் 205;—பிறர்க்கே உறுதிக்குழந்தது 195;—புவிக்கு உடம்புகொடுத்தது 186, 187, 192, 197, 204;—புறவின் மாயபாக்கைசொலியத்தம் முடம்பு நிறுத்துக்கொடுத்தது 191;—பெண்கொடுத்தது 197;—பேரருட்புணர்ச்சி 192;—பேரகிபுறமனவும் ஓடியது 208;—மகக்கொடுத்தது 197;—மகளிர் முன்காமனைத்தொலைத்தல் 188;—மண்கொடுத்தது 197;—மாரன் மகளி

ரால் பேதிக்கப்படாமை 190;—மாரனைக் காய்சினந்தவிர்த்தது 187;—மனம் மலரினுமெல்லிதாதல் 190;—மானுருவாகியது 187;—மீனுருவாகியது 187;—முகின்போலும் மொழியினர் 186;—முப்பத்திரண்டுகலை மொழிந்தது 187;—விண்ணவரநாயகன் வேண்டக் கண்ணளித்தது 212;—வியோகம்பற்றியபாடல் 206;—விலக்குமுதலிய பல்பிறவி எடுத்தது 214

புத்தன்புதல்வன் 1586;—புராரி பக்.

புத்தரை 1874 [365]

புத்திகெட்டபேர் 1625

புத்தூர் 1223, 2140

புதல்வரைப்பெறுதல் 243

புதல்வனை வெட்டியவன் 1350

புதான்கோடு 889

புகியது தீயது பழையது நன்றென்ற கண் வரும் தவறு 1540

புகியபாகம் (கவி) 1251

புதச்சேரி 1790

புதப்பன்னிமன் 1842

புதமொழிப்புலவர் 1691

புதுவாபுரி 32

புதுவை 1138, 1357;—சுடையன் 1131—3, 1471, 2125

புதுவைச்சேகிராயன் 1137, 1496

புதுவையான் 1130

புயவலயம் 62

புரட்டர் 786

புரந்தராதா 1131

புரந்தான் 866

புரவாளர் 2212

புரவிபானயத்தலைவர் பக். 614

புரவிவலங்காட்டுதல் 892

புராணத்திருமலைநாதர் 1669—71 பக்

புராணமண்டபம் 1218 [637]

புராணிகள் 362

புராரி -(பெயர்) 1586

புரிசை பொறியடக்குதல் 496

புருவக்கடைவளைதல் 1162

புருவமுரிவு 550

புருஷஸூத்தம் பக். 529

புருரவசரிதை 1630—1

புருரவா 359

புரைகிளைத்தல் 2188

புரைசை 529

புரைதல் - ஒத்தல் 1536

புல்லணல் 1427

புல்லணலார் 457

புல்லறிவானரை ஒளவைபாடியது 1402

புல்லாணித்திருமால் 1662

புல்லாணியரசு 2150

புல்லார்வாய்ச்சொல் 293

புல்லென்றகாட்டல் 315

புல்லென்றபோதல் 267

புல்லேனார்ப்பூதன் 983, 991—2

புலக்கோல் 2134

புலகேசி 784

புலபுலனைல் 1879

புலமகன் 1713 [243]

புலமை கல்விரலமிலதாயின் வீணைதல்

புலமைச்சிறப்புடையோர் 1802—4

புலமைசெத்தமை 1313 [100]

புலமைவருகென முருகனையேத்தல்

புலவர்—ஆயிரவரில் ஒருவர் 276;—

கொடி காண்கன் 1473;—கொடை

1478;—பல்லக்கின்பின் அரசன்

வருதல் 1256;—பெறும்பரிசு 1309;

—மோதிரமிதல் 1744;—யா

னைக்கன்றும் வளநாடும் பெறல்

1253;—வாய்ச்சொல் 1694—5;—

விருதுகன் 1473

புலவர்நாப்பண்ணென்றி 125 [1564]

புலவர்பன்னிருவருட்டலைவன் 1562,

புலவாராற்றப்படை 1192, 1694—5

புலவன்வள்ளுவன் 2003

புலவனும் தாதியும் 1650 [601]

புலவிபொருளாகத்தோற்றிய பாடாண்

புலனெனுங்கொண்கலன் முகந்தவகை

1536

புலிக்காடுவெட்டித்திருத்தல் 1297

புலிக்குட்டி 1600

புலிக்குட்டிசிக்கன் 1609

புலிக்கொடியான் 1200

புலிசை - திருப்பாதிரிப்புலியூர் 1967

புலித்தோல் 45

புலிப்பசிக்குப் புத்தர் இரையாகியது

புலிப்பைவென்றான் 884 [192, 204]

புலிப்போத்த 460

புலியானைடத்தல் 1091

புலியூர் 889, 906, 1087

புலியூர்புராணம் 2084

புலியூர்தாதி 1771 [1511]

புலியைச் சோழன் கம்பமேலேவியது

புலையனுடல் வெடிக்கப் பொய்யாமொ

ழியார்பாடியது 1456

புலனமுடையான் 800

புலனமுழுதுடையான் 819

புலனேகவாகு 1211, 1770

புலனேகவீரன் 917, 921, பக். 594,

புலனை 1127 [696]

புழற்கோட்டம் 1147

புழுக்கையன் 1609

புழுக்கைவேந்த 1701

புழுக்காச்சி 1373

புழுகு 1222

புழையார்தடக்கை 94

புன்னரையன் 1835

புளிக்கீழ்த்தேசிகன் 1823

புளிருப்பாடுதல் 1416

புளிங்குடி உய்யவந்தான் 1562

புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேத்தர் 1384

புளியஞ்சோறு 1452

புற்கை 1153, 1420

புற்பனி அளவினமை 240

புற்கொடை 187, 1202

புறஞ்சிறை 302

புறத்தாயநாடு 895

புறத்தினைப்பிரிவு 419

புறத்திரட்டு பக். 28

புறத்திறை 431

புறத்தோன் - அகமிசைக்கிவர்தல் 486;

—குடைகாட்கோன் 475;—தொகை

நிலை 500;—மானங்காத்த கொச்சி

490;—முற்றிய முகிர்வு 480;—

வாண்மங்கலம் 498;—வாணாட்கோன்

476;—வீழ்த்த புதுமை 496—7

புறநிலைவாழ்த்து 582

புறம் 1384, 2009

புறம்பணையான் 597, 997

புறம்பொசிந்துகாட்டல் 1814

புறவிற்கலித்தபுதர் 219

புறவுரை - அவர் 690

புறவுக்குப் புத்தர் தம்முடம்புகிறுத்துக்

புன்கவி 1522 [கொடுத்தது 191]

புன்மலைப்போது 2181

புன்னகச்சோலை 609
 புன்னைமுத்தரும்புதல் 997
 புன்னைமொட்டு முத்தப்போறல் 2100
 புன்னைவனநாதன் 1775—6, 1951
 புனலைப் புனலாற்போக்கல் 395
 புனவாயில் 87
 புன்னமருள நெய்சொரிதல் 865
 புனனாடு 810, 897, 1719, 2107
 புன்னீர்நாடு 632—4
 புனிதம் - வெண்ணெய்க்குற்றம் 219
 புனிற்றா 444
 புனிற்றப்பசி 192
 புனையுரை 1552
 புஜகநாயகதரணிதாரணன் 892
 பூக்கோட்டன் னுமை 1429
 பூகத்தோட்டம் அதிகையில் உண்டாக்
 கியது 1106
 பூக்கோதையார் 1768
 பூசன்மயக்கம் 710
 பூசன்மாற்ற 433
 பூசனைப்பயன் 227
 பூசாந்தம் புகை யவிகள் 498
 பூட்டகம் 1275
 பூட்டிழிவித்தல் 890
 பூத்தார் அவையடைக்கு 372 [1438
 பூத்தாரும் காரைக்காற்பயாரும்
 பூத்தின் துணையால் சோழன் வடவா
 சரை வென்றது 1151
 பூத்திணைகொண்ட வாணன் 1344,
 பக். 613
 பூதபுராணம் 1384
 பூதம்பணிகொண்டபாண்டியன் 886,
 892, 913, 943
 பூதம் முசுருந்தனுக்கு அரக்கமால்வந்த
 மயக்கத்தை நீக்கியது 220
 பூதன் 997
 பூதர் 1869
 பூதர்வடுகன் 1677
 பூந்திருக்கோவல் 1408
 பூந்துருத்தி 1459
 பூந்துறைக் குப்பிச்சி 1353
 பூந்துறைசைநாடு 2106
 பூந்துறைநாடு 1345
 பூந்துறைவாரணவாசி 1352
 பூப்பலிசெய்தல் 733 [மை 1879
 பூப்பிளக்க வருகின்ற புற்றீசல் உவ

பூம்புகார் 1438, 2115; பக். 620
 பூம்போர்வை 1034
 பூமையான் - சின்ன 149, 173
 பூமன் - பிரமன் 88
 பூமிசையோதுங்கியவன் 189
 பூர்வராசர் 899
 பூரணத்தடைதல் 1977
 பூரணநன் னுதல் 1973
 பூரித்தல் வாடல்கள் 337
 பூவணம் 87
 பூவணவன் காரி 1986
 பூவல்லி 2089
 பூவலன் பக். 614
 பூவலார் 889
 பூவாணி 2106
 பூவிலைகளிர் 449, 871
 பூவையுலா - பூவணவுலா 1741
 பூவொநீர்தூய்வுத்தல் 44
 பூதி (-நாடு) 2107
 பூதிக்கதவு 2140
 பூதித்தலை 882
 பூதிமஞ்செய்தல் 786
 பூதியர்கோக்கோதை 607
 பூதியர்-கோன் 860;—வேந்தன் 1122
 பூதியன் 889, 892
 பூதியான் - சிவன் 1496
 பூனைவனப்புராணம் 1962
 பூனையொழிதல் னாணன்போதற்கு உவ
 பெண்குமரி 1302 [மை 300
 பெண்சக்கரவர்த்தி 1486
 பெண்டிர்காமம் குடத்துவினக்காதல்
 பெண்டிர் மடலுராமை 698 [657
 பெண்டிரைக்காப்பதில்லாமை 238
 பெண்ணரரி 921—2
 பெண்ணறிவு 360
 பெண்ணாதம் 889, 892
 பெண்ணன் 1281
 பெண்ணைக்குறும்பை முலைக்குவமை
 பெண்ணைமடல் 876 [666
 பெண்ணையாறு 983, 1047, 1412
 பெண்ணைவழி வெள்ளியுறைதல் தீத்
 பெண்பாலேன் 860 [குறி 865
 பெண்பாவி 408
 பெண்பெருமான் பக். 574
 பெண்மடல்விலக்கு பக். 574
 பெண்மணம் 384

ஸ்ரீ:

சூழிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமரலை மூலமும் உரையும்.

எழுதிக்கொடுத்த நெடியாசிரிய விருத்தம்.

1. திருவளர் முகுந்த நந்தனின்மார்
 தேம்பொழிற் கற்பகக் கொடியைக்
 குருவள ராங்கத் தரசெனுந் தருவிந்
 குலவலாற் காண்டகை யானே
 புருவளர் பொறையை யருளிநுற் பிறிதோ
 ரொண்மலர் மடந்தைபோன் றுளானே
 மருவளர் குழப்பூங் கோதையைப் புகலோர்
 மற்றிலேன் புகல்புகு கிறேனான்.

பதவுரை:— திருவளர் முகுந்த நந்தனின் இனமாம்—(கல்லியறி
 வொழுக்கமென்னும்) செல்வம் மிகுந்த பெரியாழ்வாரது திருவம்பிசமாகிய;
 தேம்பொழிற்கற்பகக்கொடியை-நந்தனவனத்துக்குக் கற்பகக்கொடிபோன்ற
 வரும்; குருவளர்—மேன்மைபிக்க; அரங்கத்தரசெனுந்தருவில்—திருவளர்க்
 கன்னாராகிய அரிசந்தனவிறுக்கத்தின்கண்ணே; குலவலால்-சேர்ந்துவிளங்
 குதலாலே; காண்டகையானே—சேவிக்கத்தக்கவரும்; உருவளர்—அழகு அதி
 கரிக்கின்ற; பொறையை—பூமிப்பிராட்டியின் பூர்ணவதாரமாயிருப்பவரும்;
 அருளிநுல்—கருணையினாலே; பிறிதோர் ஒண்மலர் மடந்தைபோன் றுளானே—
 மற்றோரலர்மேன்மன்கையை யனையவரும்(ஆகிய); மருவளர்—பிரிமளம் விருத்தி
 யடைகின்ற; குழப்பூங்கோதையை—திருக்குழந்தைகற்றையினையுடைய அழகிய
 சூழிக்கொடுத்த நாய்ச்சியாரை; புகலோர்மற்றிலேன் — வேறுகதியில்லாத
 யான்; புகல்புகுகிறேன்—சாரணமாக அடைகிறேன். ஆல் அசை.

2 துடிக்கோடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமலை மூலமும் உரையும்.

கருத்து:—பெருங்கொடையும் பெருஞ்செல்வமும் காட்சிக்கெளிமையும் பொறுமையும் கருணையும் ஒருங்கேயுடைய நாய்ச்சியாரை நிர்க்கதியாயிருக்கிற யான் உய்யுமாறெண்ணிச் சரணமடைகிறேன் என்பதாம்.

விசேடகீதறிப்பு:—திருவென்னும் பலபொருளொருசொல்லை ஸ்ரீயென்னும் வடசொற்றிரிவென்பர் சிலர். அதற்குப்போலவே இதற்கும் மேன்மை ஒளி அழகு என்னும் பொருளுண்மையில், திருவளர் என்பதற்கு மற்றைய ஆழ்வார்களைக்காட்டிலும் மேன்மைமிக்க ஞானாநுட்டானங்களால்வந்த தேசமிருந்த சம்தமாதிகுணங்களால் விளங்கும் அழகுவிஞ்சிய என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

திரு என்பதற்குப் போரசிரியர் கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கம் என்று பொருள்கூறுவர்.

இத்திருவை, இனம் தேம்பொழில் கற்பகக்கொடி என்பவற்றுக்கும் அடைமொழியாகக்கொண்டு, அதற்குத் தக்கவாறு பொருள்கொள்க.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே வேணுகுலமாகிய விரிதிரைக்கடலுக்குக் கலை மதியாய்விளங்கிக்கொண்டிருந்த முகுந்தரென்னுந்திருநாமமுடைய விப்பிரேந்திரராகிய விபுதசிகாமணிக்குப் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டருளிய பரம சுவாமியின் நியமனப்படி ஐந்தாவது திருக்குமாரராகத் திருவவதரித்ததனாலே பெரியாழ்வாரை முகுந்தநந்தனென்று சொல்லியிருக்கிறது.

இனம் என்றது வேயர்குலத்தையும், மயர்வறமதிரலமருளப்பெற்ற நாயர்குலத்தையும் குறிக்கும்.

தேம்பொழிலென்பதற்கு நந்தனமெனப் பொருள்கொண்டது, தே என்பது தெய்வப்பொதுவையும் பொழில் என்பது உய்யானத்தையும் குறிக்கமாகலின். தேவோத்தியானத்திற்கே நந்தனமென்னும் பெயருண்மையுணர்க இஃது ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். மெலித்தல்விசாரமுற்றது. இதுவன்றி, வண்டு மது மணம் என்னும் பலபொருள்குறிக்குத் தேன் என்பது பொழில் என்னும் வருமொழியுடன் புணருமிடத்து, “தேம் மொழி மெய்வரின்” என்ற சூத்திரவிதிப்படி வேற்றுமைவழியில் “தேம் பொழில்” என ஆயிற்றென்றும் கொள்ளலாம். கொண்டால் மேல்வரும் கற்பகக்கொடி என்ற குறிப்பினால் நந்தனவனத்தைக் குறிக்குமென்க.

கற்பகக்கொடி நந்தனவனத்திருத்தல் வெள்ளிடைவிலங்கலாம்.

துடிக்கோடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமலை மூலமும் உரையும். 3

தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடி யென்றது கற்பகப் பூஞ்சோலைக்குக் கற்பகப்பூங்கொடிபோலே ஆழ்வார்திருக்குலத்துக்கு அழகை விளைத்தருள் பவரென்பதற்கு;—அல்லது நந்தனவனத்துத்தோன்றிய காமவல்லி அதன் மேலிவர்த்து விளங்குவதுபோல “அஞ்சுகுடிக்கொரு சந்ததியா யாழ்வார்கள் தஞ்செயலை விஞ்சிநிற்குந் தன்மை”யராய் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமையை விளக்குகைக்காக என்றுமாம். கற்பகக்கொடி என்றது அழகு வண்மை முதலிய உத்தமகுணங்களையுடைமையின்.

முகுந்தநந்தனனினமார் தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடி என்றது சுவர்க்க கற்பகம் போலாது இவர் அதிகாரிகளை யுண்டாக்கி அவர்க்கு நாற்பயனையும் பயக்குமவரென்னும் சீர்மையைத் தெரிவித்தற்கு.

திருவரங்கமன்னனாரை அரிசந்தனதருவாக உருவகப்படுத்தியது; கற்பகக்கொடிமருவிப் பெருமைபெறுதற்குரியதரு அதுவேயாதலின்.

அரங்கத்தரசெனுந்தருவிற் குலவலால் என்றது இருவருமான சேர்த்தியே, உய்யுமாறெண்ணி யுவந்துவந்தடைகின்றவர்களுக்குக் கார்யஞ்செய்யுமென்கைக்கு.

‘விகுதியின்றியும் விளங்கு முயர்திணை’ என்பவாகலின் அரசன் என்னது அரசு எனச் சொல்லப்பட்டது.

தருவென்பது மரங்களுக்குப் பொதுப்பெயராயிருந்தாலும், கற்பக விருகூத்துக்குச் சிறப்புப்பெயருமாகும்.

உருவளர் என்றது திருத்துழாய்மூலத்தில் திருவவதரித்தலால் வந்த புதுக்கணிப்பு.

உருவளர் பொறையென விசேடித்தது, பூமிப்பிராட்டியாரின்கூறுகத் திருவவதரித்த சத்தியபாமை முதலியவர்களைக்காட்டிலும் இவர் மேம்பாடுடையாரென்பதற்கு; பின்னும் உருவளர்பொறையென்றதற்குப் பொறுமையென்னுங் குணமே ஒரு திருவுருவுகொண் டுவந்துவந்து எழுந்தருளியிருப்பவர் என்றும் பொருள்கூறலாம்.

அருளிநாற் பிறிதோர் ஒண்மலர்மடந்தைபோன்றுளானே என்றது புருடகாரத்துக்குவேண்டிய தண்ணளி முதலிய குணங்களாற் சிறந்தவரென்கைக்கு.

பொறையென்பது அபராதமனைத்தையும் பொறுத்தலை.

4 துடிக்கெடுத்தநாய்ச்சியார் தேர்த்தரப்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

அருளென்றது பிறந்துயரங்கண்டு அதைத் தன்றுயரெனக்கொண்டு ஒருங்கே யொழித்தலை.

மருவளர் குழந்தைகோதையென்றதனால் பெரியபிராட்டியாரைக் காட்டினும் இவரிடத்தில் சுதந்திரானிய சர்வேச்சுரன் தனது சுத்தியசங்கற் பத்தையும்விட்டு இவர் புருவநெறிப்பின்படி நடக்கிறவனாகச்செய்து காரியஞ் செய்விக்கைக்குரிய சிறந்த சாதனமுண்மை வெளியிடப்பட்டது.

பெரியோர் கோதையென்னுந் திருநாமத்துக்குப் பெரியபெருமாளுக்குப் பாமாலைபாடிப் பூமாலை சூடிக்கொடுப்பவரென்று பொருள் கூறுவர். அடியார் களுக்கு மதுரமானவாக்கை யளித்தருள்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். பூமியைப் பிளந்துகொண்டு திருவவதரித்ததனாலே வந்த திருநாமமென்றும் சொல்வர்.

இந்நான் முழுவதுக்கும் தீணை - பாடான். துறை - கடவுள்வணக்கம்.

பாடான் என்பது 'ஒளியு மாற்றலு மோம்பா லீகையும், அளியு மென் றிவை யாய்ந்துரைத்தன்று' என்றதனால் ஒருவருடைய கீர்த்தி வலி கொடை தண்ணளி முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதலாம். இது, பாடுதல்வினையையும் பாடப்படுமவரையும் நோக்காது அவரது ஒழுக்கலாறுகிய தீணையை யுணர்த்தினமையின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர். இது, வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக்காரணப்பெயர். தீணை—ஒழுக்கம். மற்றது வெளிப்படை. இதற்கு வேறுவிதமாகவும் பொருள் கூறுப.

இந்நூலில் ஈற்றிலுள்ள இரண்டுசெய்யுளன்றி மற்றைய செய்யுட்களெல் லாம் (ஒவ்வோரடியிலும் ஆசிரியவுரிச்சீர் எவ்வேழுவந்த) எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தங்கள்.

இம்முதற்செய்யுள், “இழுமென்மொழியும் இனியபொருளும் - தழுவு வது வைதருப்பம்” என்றபடி மெல்லென்ற விழுமிய இனியபொருளும் உறு திப்பொருளும் பொருந்தியிருத்தலில் வைதருப்பமென்னும் நீதியாம்.

நீதியெனினும் நெறியெனினும் ஒக்கும். அதாவது: சொற்களியைவதற் குக் காரணமாகிய சொற்போக்கு. இந்நெறி, வீரம் மானம் வென்றி முதலிய குணங்கள் உயிரைச் சிறப்பிப்பனபோலக் கவினைச் சிறப்பிப்பனவாகிய செறிவு முதலிய பத்துக்குணங்களையும் உயிராகக்கொண்டு விளங்குவதாம். அப்பத்துக்குணங்களாவன: ‘செறிவே தெளிவே சமநிலை யின்பம், ஒழுகிசை யுதாரம் உய்த்தலில் பொருண்மை, கார்த்தம் வலியே சமாதி யென்றும்,

துடிக்கெடுத்தநாய்ச்சியார் தேர்த்தரப்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

நாய்ந்த லீரைக் குணமும் உயிரா, வாய்ந்த வென்ப வைதருப் பம்மே’ என் னும் இச்சுத்திரத்துக் கூறிய பத்துமாம். இச்சுத்திரம் வாழ்க்கைமதம்பற்றி வந்தது.

பாமகர் குணத்தை மூன்றென்றும், போஜராஜன் இருபத்துநான்கென் றும் கூறுவர்.

அவற்றுள் இப்பாட்டு, சொற்கள் ஒன்றையொன்று தழுவி யிறுக்க முடையதாகத் தொடுக்கப்பட்டிருத்தலிற் செறிவென்னுந் குணத்தின் பார் படும். ‘செறிவெனப்படுவது நெகிழிசையின்மை’ என்பர் தண்டியாசிரியர். அதுப்பிராசமென்னும் வழியெதுகைபெற்றுவருவதனைச் செறிவென்பர் கௌடர். இதனை வடநூலார் சிலிட்டமென்பர்.

இச்செய்யுளுள் அமைந்த அனிகளாவன:—

முகுந்தநந்தனன், நந்தனனினம், புகல்புகுகிறேன்: இவற்றில் வடீ யெதுகையென்னுந் சொல்லையுண்மை யுணர்க. இதனை அதுப்பிராச மென்ப.

அரசெனுந்தருவென்னுமிடத்துச் கொந்தீர்த்தாமுண்மை உற்றுநோக் குக.

திருவளர் முகுந்த நந்தனனினமார் தேம்பொழிற் கற்பகக்கொடியென் றது முகுந்தநந்தனனினத்தை நந்தனமாகவுருவகப்படுத்தி, அதற்கேற்ப நாய்ச்சியாரைக் கற்பகக்கொடியாக உருவகப்படுத்தியிருத்தலால் இஃ தொரு வகையுருவகவணியாம். ‘உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித், தொன்றென மாட்டினஃ துருவக மாகும்’ என்று பொதுவாக இலக்கணங் கூறுவர் தண்டியாசிரியர். இவ்வுருவகத்தை வடநூலார் அச்சிலிட்டகேவல பரம்பரிதருபகமென்பர்.

அரங்கத்தரசெனுந் தருவென்றது அரங்கத்தரசாகிய உபமேயத்தில் தருவாகிய உபமாநத்தை அபேதமாக ஆரோபித்திருத்தலாலே அவையி லொற்றுமையுருவகவணியென்பர். வடநூலார் இதனை அதுபயாபேதருபகா ளங்காரமென்பர்.

உருவளர்பொறையென்றது நிரவயவமாகிய பொறையென்னுந் குணத் தில் அவயவமுடைமை அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலில் மிகையொந் றுமையுருவகவணியென்பர். இதனை வடநூலார் அதிகாபேதருபகாலங்கார மென்பர்.

6 தமிழககோடுத்தநாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாமலை ழலழம் உரையும்.

அருளினால் பிறிதோ ரொண்மலர் மடந்தைபோன்றுளான யென்றது அருளுடைமை காரணமாகப் பெரியபிராட்டியாரதுதன்மை நாய்ச்சியா ரிடத்திற் சம்பாவிக்கப்படுதலால் ஏதுத்தறிதிற்ப்பணியாம். 'பெயர்பொரு ள்பொருளெனவிரு பொருளினும், இயல்பில் வினேதிற னன்றியய லொன்று, தான்குறித் தேற்றுதல் தற்குறிப்பேற்றம்' என்பர் தண்டியாசிரியர். தற் குறிப்பு உத்பிரேகைக் அத்தியவசாயம் சம்பாவனை யென்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இதனை வடநூலார் ஹேனாத்திரேகூலங்காரமென்பர்.

இப்பாட்டு, எள்ளும் அரிசியும் போல வேறுபட்டியைந்துவிளங்கும் பல அணிகளையுடைமையிற் சேர்வையணியாம். சங்கீர்ணமென்றும் சொல்வர். 'மொழியப்பட்ட வண்பலதம்முட் - டருவ வுரைப்பது சங்கீரணமே' யென்பர் தண்டியாசிரியர். இதனை வடநூலார் சம்சிருட்டி யலங்காரமென்பர்.

'திருவளர்' என்ற இம்முதற்பாட்டின் முதற்சீரில், 'பகர்செய்யுண் மங் கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம் பாலுண்டி வுருணநாட் கதியே யென்றாப், புகரில்கண மெனப்பத்தும் பிறங்கு கேள்விப் புலவர்புகழ் முதன்மொழிக்குப் புகல்வர்' எனப் பாட்டியலுடையார் கூறியபடி பொருந்தியிருக்கவேண்டிய பத்துவகைப்பொருத்தங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றனவென்பதை எடுத்தாக்காட்டி விளக்குதும்.

1. மங்கலப்பொருத்தம்: — அதாவது: பாட்டுடைத்தலைவன் இயற் பெயர்முதலெழுத்துக்குப் பொருந்திய மங்கலமொழியை வழுவுறுது முதற் சீரில் அமைத்தலாம்.

வழுவுறுதலாவது: 'முதற்பாட்டெடுப்பின் முதலீ ரசைச்சொல் - சொற் பான் மங்கலச் சொல்லொடு தோன்றி - நிற்பினுங் கொள்ளார் நெறியுணர்ந் தோரே' என்றபடி தேமா புளிமா என்னும் முதலீரசைச்சொற்களில் மங் கலமொழி வந்திருப்பினும் மங்கலமாகாமை போல்வனவாம்.

மங்கலமொழிகளாவன: 'திருப்பொன் பூமி புனன்மணி கடல்யா - நெழுத்தமு தெழின்மழை பசங்கதிர் செஞ்சுடர் - நாள்சொல் ஞெண்டு நாட்டிய பரிமலை-கருட னருந்ததி மற்றிவை யென்ப-நிலைபெறு மங்கல நெறி நிற்பனவே' எனப் பொய்கையார் கூறியனவும் பிறவுமாம்.

பாட்டுடைத்தலைவியாரியற்பெயராகிய கோதையென்பதன் முதலெழுத் தாகிய கோவென்பதற்குத் திருவென்னும் மங்கலமொழி பொருத்தமுடைய தென்பதனை, 'திங்கள் திரு நீர் கொக் கோக்காரும்' என்ற வகையறுத்த பாட்டியலால் உணர்க. திருவளர் என்ற முதற்சீரில் வரலாகாவென் லிலையாகிய தேமா புளிமா இல்லாமை காண்க.

2. சொற்பொருத்தம். அதாவது: பொருத்தமாகக் கொண்ட மங்கல மொழியில் 'நாமவகையுளி சேர்தல் பொருள்தின்மை நலமிலதாய்வைத்தல் பலபொருளாய்த்தோன்றல், ஆமினிய சொல்லீறு திரிதல் போலு மாதி மொழிக் காகா வாரந்தமாமே' என்றபடி வகையுளிசேர்தன்முதலிய ஆரந்தம் முதலெடுத்த மங்கலமொழியில் வாராதிருத்தல்.

வகையுளியாவது: 'கூம்பவும் கூம்பாதலரவும் கொண்டியற்றல்; வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு' என்றவாறு அவ்வச்சொன்முடிபையே சீர்முடிபாக் கித் தனைகொள்ளாது வேண்டியவிடத்துச் சீர்முடிவுசெய்து தனைகோடலாம். மற்றவை வெளிப்படல்.

இம்முதற்சீரில் மேற்கூறிய *ஆரந்தம் ஒன்றும் இன்மையறிக.

3. எழுத்துப்பொருத்தம். அதாவது: 'ஆனவெழுத்தொன்பதே ழைந்து மூன்றம் காகாவெட்டாறுநான் காதிச் சீர்க்கே' என்றபடி இம்முதற்சீரில் ஐந்தெழுத்தே அமைந்துள துணர்க.

4. தானப்பொருத்தம். அதாவது: 'ஊனமிலா அ ஆவும் இ ஈ ஐ யும் உ ஊவும் எ ஏ யும் ஒ ஓ தானும் - தானமிதை வகையாமர் தாதிதன்னில் தலைவன்பேர் முதலெழுத்துப் பாலனாதி - மேனிரையெண் ணிற்பால குமார ராசர் வேண்டிடும் வேண்டா விருத்த மரணந்தானே' என்றபடி பாட்டுடைத் தலைவனியற்பெயர் முதலெழுத்தைப் பாலனாகவைத்து எண்ணுங்கால் மங் கலமொழியின் முதலெழுத்து விருத்த மரணத் தானமாக வாராதிருத்தலாம். இப்பாட்டுடைத்தலைவியாரின் இயற்பெயர்முதலெழுத்தாகிய கோவுக்கும் மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்னும் எழுத்துக்கும் இராஜத் தானமாக இருத்தல் தெளிக.

5. பார்ப்பொருத்தம். அதாவது: 'அவ்வவ்வெழுத்தே யப்பாற் குரிய- மயங்கினும் வரையா ரலியெழுத் தொழித்தே' என்றபடி பாட்டுடைத்தலை வன் ஆண்பாலாயின் ஆண்பாற்குரிய எழுத்துக்களும், பெண்பாலாயிற் பெண்பாற்குரிய எழுத்துக்களும் மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாய் வருத லாம். 'உயிரீராறும் ஆணென மொழிப, உயிர்மெய் யெல்லாம் பெண்ணென மொழிப, உடம்பெழுத் தெல்லாம் நபஞ்சக மாகும்' என்றபடி பாட்டுடைத் தலைவியாரின் பாலுக்கேற்ப முற்சீரின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்பது பெண்பாலாதல் அறிக.

* ஆரந்தம் = பாக்குற்றங்குளினென்று.

8 துடிக்கோடுந்தாய்ச்சியார் தோத்திரப்பாறையிலுள்ள ஓலையும் உணர்வும்

6. உணர்வுப்பொருத்தம். அதாவது: 'உணவே யமுதம் விடமுமாகும்' என்றபடி அமுதம் விடமென்னும் இருவகையுண்டுகளில் அமுதவுண்டியமையப் பாடுதலாம். 'உயிர்க்குறினான்கொடு கசதநபமவ-மயக்கத்து மமுத வெழுத்தாகு மென்ப' என்றபடி 'தி' என்னும் முதற்சீரின் முதலெழுத்து அமுதவுண்டியாதல் உணர்க.

7. வருணப்பொருத்தம். அதாவது: 'மக்கட் சாதி நான் கிற்கும் வகுத்ததத்தஞ் சாதி யெழுத்தே யவரவர்க்கு-வைத்துமுன் னெடுப்பி னது மாண் புடைத்தே', 'மயங்கினும் வரையார் பயன்பட வரினே' என்றபடி பாட்டுடைத்தலைவர் என்ன வருணத்தினரோ அவ்வருணத்துக்குரிய எழுத்திங்களில் ஒன்று மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாக இருத்தலாம். 'தநபம யாவெனச் சாற்றிய வாறும்-மனமகி ழரசர் வருண மாகும்' என்றபடி 'தி' என்பது அரசவருணத்துக்குரிய எழுத்தாகலின் ஸ்ரீரங்கராஜரது தேவியாராயிருக்கிற தலைவியாருக்குப் பொருத்தமாயிருத்தல் காண்க. பிராமண குலோத்தமராகிய பெரியாழ்வாரது திருமகளாரென்று வைத்துக்கொண்டாலும், 'மயங்கினும் வரையார்' என்று விதந்தோதியிருத்தலிற் பொருத்துமென்க.

8. நாட்பொருத்தம். அதாவது: "ஐறந்தசீர்த் தலைவன் பிறந்தநாளாயினும்-பெயர்நாளாயினும் இயல்புறவுணர்ந்தபின்-ஒன்றற்கேனும் இரண்டுக்குமேனும் - முன்றிகழ் பொருத்த மொழிவது கடனே" என்றபடி பாட்டுடைத்தலைவன் பிறந்தநாளான்காவது பெயர்நாளான்காவது இவ்விரண்டுக்குமாவது மங்கலமொழியின் முதலெழுத்துக்குரியநாள், இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டு ஒன்பதாவது நாளாக இருத்தலாம். பாட்டுடைத்தலைவியார் திருவவதரித்தருளிய நாள் திருப்பூரம். 'ககர வருக்க வகைநாள் விரிச்சில் - நான்கு மிரண்டு மூன்று மூன்றும் - ஒண மாதிரை புனர்பூசம் பூசம்' என்ற விதிப்படி பெயர்நாள் பூசம். மங்கலமொழியின் முதலெழுத்தாகிய 'தி' என்பதற்கு, 'தகர வருக்கத் திரண்டேழ் மூன்றற்கு - வகைநாள் சோதி விசாகம் சதையம்' என்ற விதிப்படி விசாகமாகும். இது, பூரத்துக்கு ஆறாவதுநாளும் பூசத்துக்கு ஒன்பதாவதுநாளாகப் பொருந்தியிருக்கின்றது. 'இரண்டாயிரண்டா றெட்டொன் பானெனத் - திரண்டநாளேற் செல்வம் புருதரும்' என்று இப்பொருத்தத்துக்குப் பயனும் கூறப்பட்டது பார்க்கத்தக்கது.

9. கதிப்பொருத்தம். அதாவது: 'தேவர் மக்கள் நரகர் விலங்கென மேவிய நான்கே யெழுத்தியல் கதியே' என்றும், 'மன்னுவர் தேவர் மக்கள் செய்யுளில் - மன்னு விலங்கொடு மக்கள் கதியே' என்றும் கூறியபடி நர

89

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரகரம்.		ரூ. அ. பை.		
நூலுமிர்த மூலமும் உரையும்	...	...	1	0 0
சுவாமஞ்சரி	...	...	1	8 0
ராப்பணியிலக்கணங்கள்	...	...	0	10 0
வத்தியசாரசங்கிரகம்	...	...	8	0 0
5. பன்னூற்றிரட்டு	...	...	8	0 0
6. மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	...	...	4	0 0
8. தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	...	...	6	0 0
9. இரண்டாம்பாகம்	...	...	4	8 0
10. மூன்றாம்பாகம்	...	...	5	0 0
11. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய)	...	...	1	12 0
12. திருவருணைக்கலம்பகம்	...	...	0	6 0
13. அமுதாம்பிகைபின்னைத்தமிழ்	...	...	0	8 0
14. கலைசைச்சிலைடைவெண்பா	...	...	0	6 0
15. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி	...	...	1	4 0
16. திருவாரூர் நான்மணிமாலை	...	...	0	4 0
பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	...	...	0	4 0
திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன	...	...	0	1 0

செந்தமிழ்ப்போகம்.

1. ஐத்திணையம்பத உரையுடன்	...	...	0	4 0
2. கனாதுல் (5) இனியதநாற்பத (உரையுடன்)	...	...	0	3 0
4. புலவராற்றப்படை	...	...	0	3 0
6. நேமிநாதம் (உரையுடன்)	...	...	0	12 0
7. திருநாற்றத்தாதி (உரையுடன்)	...	...	0	6 0
8. திணைமாலை நூற்றைம்பத (உரையுடன்)	...	...	0	8 0
9. அதுமானவின்னக்கம்	...	...	0	10 0
10. அட்டாங்கயோசக்குறள்	...	...	0	2 0
12. பன்னிருபாட்டியல்	...	...	0	4 0
13. நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	...	...	0	3 0
14. முத்தொன்னாயிரச்செய்யுட்கள்	...	...	0	3 0
15. திருச்செந்திக்கலம்பகம்	...	...	0	8 0
16. திருவாரூரூலா	...	...	0	12 0
7. ககசத்தர்சனதீபிகை	...	...	0	4 0
8. இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	...	...	0	3 0
9. தேவையுலா	...	...	0	2 0
10. சரிவிருத்தம்	...	...	0	8 0
11. பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	...	...	0	1 0
12. மொழிவினாவிடை	...	...	0	2 0
13. செவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை	...	...	0	1 0
14. திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	...	...	0	8 0
15. மதுரைத்திருப்பணிமாலை	...	...	0	3 0
16. சந்திராவேகம்	...	...	0	4 0
17. நூலுமிர்தக்கட்டி	...	...	0	4 0

32.	மலைபடுகம்	...	...	...	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	...	...	...	0	8	0
34.	அதப்பொருள்விளக்கம்	...	...	...	1	4	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	...	...	...	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	...	...	...	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	...	...	...	0	8	0
39.	* பழமொழி மூலமும் பழைய உரையும் (முதல் 100 செய்)	...	...	...	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமாலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ்	...	...	...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	...	...	...	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	...	...	...	0	12	0
43.	மேகலிதூது	...	...	...	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	...	...	...	0	2	0
45.	நண்டலையார்சதகம்	...	...	...	0	4	0
46.	இராமோத்தந்தம்	...	...	...	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	...	...	...	1	0	0
48.	சேதுநாமம் தமிழும்	...	...	...	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	...	...	...	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	...	...	...	0	4	0
51.	மதங்களுளாமணி	...	...	...	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	...	...	...	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	...	...	...	0	8	0
	ஹை ஆங்கிலத்தில்	...	...	...	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு	...	...	...	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்புகழ்க்கோவையும்	...	...	...	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	...	...	...	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	...	...	...	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	...	...	...	0	3	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	...	...	...	0	6	0
60.	சங்கராயனர்கோயில் அந்தாதி	...	...	...	0	6	0
61.	கலைசங்கோவை	...	...	...	0	12	0

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் வேறு புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசியில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்றும் மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்" ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அரை 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4—8—0. இதுவரை 32 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசியில்லை. ஐயம் செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—0—0 வீதமும், ஐயம் செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—12—0 வீதமும் வீதம் பெறும். லி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரகாரம், செந்தமிழ்ப்பிரகாரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடையில் 10 பிரதிகளும் அதன் மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீத கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மாணேஜர்.